

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1

בפני כב' השופטת שירה בן שלמה, סגנית נשיא
המאשימה מדינת ישראל

נגד

עזרא קריגר

הנאשם

<#2#>

2

3

נוכחים:

4

ב"כ המאשימה עוה"ד דן כהן ועוה"ד מיכל מזור
הנאשם בעצמו וב"כ עוה"ד תומר אורינב

5

6

<#5#>

7

הכרעת דין

8

9

פתח דבר

10

11

1. הנאשם הואשם במתן שוחד ובנסיון מתן שוחד.

12

13

2. **רקע עובדתי מוסכם** פורט בבהירות ובפשטות בסיכומי ההגנה ועל כן ילקח, עפ"י
רוב, מהם.

14

15

16

הנאשם בעלים של מספר חברות, ביניהן מ.ק.ר אחזקות מקרקעין בע"מ וחב' השרון
מרכז לטבעונים וצמחונים בע"מ, שעיסוקן הקמת פרויקטים נדל"ניים.

17

18

19

יוסי גירבי, מתווך מקרקעין, הכיר את הנאשם בתחילת שנות ה - 90. במרוצת השנים
התהדקו היחסים והוא החל לעבוד בחברות הנ"ל כמנכ"ל בפועל, במקביל לעבודתו
כמתווך מקרקעין באזור השרון.

20

21

22

23

ביום 16.11.94 רכשה חברת השרון את הזכויות בקרקע ברח' העצמאות 84 באבן
יהודה והחליטה להקים בנכס דיור מוגן. עפ"י תוכניות המתאר והיתרי הבניה, הנכס
סווג כייעוד מגורים מיוחד לבית אבות לטבעונים וצמחונים, הכולל 63 חדרי מגורים.

24

25

26

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 הפרוייקט לווה פיננסית ע"י בנק דיסקונט, אשר דאג לשעבד לטובתו את הנכס.
2 בשלהי שנת 98 הפסיק הבנק, עקב בעיות פנימיות, את מימון הפרוייקט והבניה
3 בשטח נעצרה.
4
5 עד לאותו המועד נמכרו 14 דירות. בנסיבות שנוצרו נדרשה החברה להשיב לקונים
6 את כספם. בהעדר מקורות מימון ניסתה למכור את הנכס, על מנת לגייס כספים.
7
8 אותה עת התייצב במשרדי החברה מתווך בשם אריה אלתר, אשר הודיע לנאשם כי
9 זכה בחוזה של משרד הקליטה וחברת עמידר, והציע לחתום על חוזה במסגרתו ימכר
10 הנכס כמקבץ דיור. הנאשם הסכים וביום 11.3.99 נחתם חוזה עם חברת עמידר.
11 תנאי מתלה בחוזה האמור, הגדלת מספר היחידות בנכס ל - 137 לפחות.
12
13 לאחר חתימת החוזה הופנה הנאשם ע"י מר אלתר לעו"ד טוניק, אשר הפגיש אותו
14 עם משקיע תושב חוץ, מר אברהם וידר, שהתעניין ברכישת הנכס. רק בשלב זה
15 התברר לנאשם שאלתר פעל, כל העת, מטעמו של מר וידר.
16
17 מר וידר הציג עצמו כנציג חב' בית אבי"י מקרקעין בע"מ וחב' אבן זהב אחזקות
18 וניהול בע"מ, המבקשות לרכוש את הנכס.
19
20 במאי 99 חתמה חברת השרון על העברת הזכויות בנכס ועל העברת הזכויות עפ"י
21 חוזה עמידר לרוכשים. הנאשם יוצג ע"י עו"ד ארנון חוטר ישי. הרוכשים רשמו הערת
22 אזהרה לטובתם על הנכס אך לא העבירו לידי הנאשם את מלוא התמורה. משכך,
23 חברת השרון הודיעה על ביטול ההסכם והגישה תביעה לסילוק יד. הרוכשים הגישו
24 מספר תביעות ובכללן תביעה לאכיפת ההסכם.
25
26 במקביל, כדי לשחרר את השעבוד שרבץ על הנכס לטובת בנק דיסקונט, תכננו
27 הנאשם וגירבי, בעצה אחת עם מנהל בנק משכן בע"מ, מר אבנר כרמי, ליטול
28 משכנתאות באמצעות לווים פיקטיביים. עם השגת מלוא הסכום לשחרור השעבוד,

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 תכננו להחליפם בלוויים אמיתיים שירכשו דירות בנכס. עד אז חב' השרון ומ.ק.ר.
2 תשלמנה את התשלומים השוטפים של המשכנתאות הפיקטיביות.
3
4 התוכנית יצאה לפועל ובמהלך השנים 99 - 2000 הנאשם וג'רבי פעלו להשגת למעלה
5 מ - 60 משכנתאות פיקטיביות מבנק משכן. כשנחשפה הפרשה בתקשורת, במאי
6 2000, עזב הנאשם את הארץ והמשטרה פתחה בחקירה. ג'רבי חתם על הסכם עד
7 מדינה ומסר עדויות מפלילות נגד הנאשם ואחרים.
8
9 בחלוף כשנתיים, בפברואר 2002, שב הנאשם ארצה, והודה בנטילת המשכנתאות
10 הפיקטיביות, יחד עם ג'רבי, באישורו של כרמי.
11
12 עם חזרתו, בהיותו חסר כל, נאלץ להשלים עם העובדה שקיבל מג'רבי רק חלק מדמי
13 השכירות של משרדי החברות מ.ק.ר והשרון, שהיו תחת כינוס נכסים, והמשיך את
14 הקשר עמו. הנאשם אותה עת ידע שג'רבי הפליל אותו בפרשת בנק משכן אך לא ידע
15 שמשמש כעד מדינה.
16
17 הנאשם המשיך לנסות למכור את הנכס. אחת הקבוצות שהתעניינה ברכישה, קבוצת
18 יעקב בר ויאיר רבינוביץ, התנתה זאת בקבלת אישור לתוספת שתי קומות.
19
20 לשם כך הסתייע הנאשם בג'רבי ובחב' לש"ה בע"מ, הרשומה על שם אשתו, שבין
21 עיסוקיה השגת היתרי בניה, תוך ניצול קשריו ההדוקים של ג'רבי, אותה עת, עם יו"ר
22 הועדה המרחבית לתכנון ובניה שרונים, מר יצחק שאולי.
23
24 עד לשלהי 2004 נסיונות הנאשם למכור את הנכס לא צלחו. אז, בעקבות חקירה
25 סמויה של היחידה הכלכלית שחיתויות בועדת שרונים החל ג'רבי לשתף פעולה ומסר
26 מידע מפליל אודות שאולי. ביום 19.12.04 נחתם עמו הסכם עד מדינה גם בפרשה זו.
27
28 התאור שנמסר הינו כללי ואינו מתייחס לעובדות הרלוונטיות לשאלות השנויות
29 במחלוקת.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

3. העובדות הרלוונטיות למחלוקת וגדר המחלוקת

הארוע הראשון מתייחס לשנים 99 - 2000. עפ"י הנתען בכתב האישום, במועד מדוייק שאינו ידוע, אך קודם למועד החתימה על ההסכם למכירת הנכס לחב' בית אב"י ואבן זהב הגיעו הנאשם, ג'רבי ונציגי הקונים לפגישה בשרונים, כדי לקבל מידע על אפשרויות הבניה בנכס והיתכנות מימוש חוזה עמידר.

באותו מעמד, או בסמוך לכך, פנה יו"ר הועדה שאולי לג'רבי, סיפר כי חייב סך של כ - 150,000 ₪ בגין משכנתא לבנק משכן ושאל האם יוכל לסייע לו. ג'רבי, עפ"י הנתען, פנה לנאשם והציג את בקשת שאולי. הנאשם ביקש לדעת מה התמורה שיקבל ובהמשך הביע הסכמתו לבקשה.

ביום 11.3.99 חתם הנאשם, באמצעות חב' השרון, על חוזה עמידר ובמאי אותה שנה חתם על העברת הזכויות בנכס, עפ"י חוזה עמידר, לקונים האמורים.

בהמשך הפקיד הנאשם, באמצעות ג'רבי, שיקים בסכומים שונים, המצטברים לסך של כ - 150,000 ₪, בחשבון הלוואת המשכנתא של שאולי בבנק משכן, וסגר את החשבון.

נטען כי הנאשם עשה כן בציפיה לקבל משאולי עזרה בענייניו בועדה ובגין כך הואשם במתן שוחד.

4. אין חולק כי השיקים נכתבו ונחתמו ע"י הנאשם. הנאשם נהג אותה עת לחתום על עשרות שיקים לכיסוי תשלומי המשכנתאות הפיקטיביות לבנק.

אין חולק שג'רבי הפקידם בפועל.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 הנאשם כפר בכך שידע כי הופקדו לכיסוי המשכנתא של שאולי וכפר בכך שהסכים
2 לשלם שוחד לשאולי.
3
4 אליבא לגרסתו, באותה עת לא היה לו כל צורך לשחד את שאולי, באשר לא נזקק
5 לקבלת אישורים מהועדה להוספת יחידות הדיור הנדרשות עפ"י הסכם עמידר.
6
7 בהתאם לגרסה זו, הפקדת השיקים נעשתה על דעתו הבלעדית של ג'רבי, במטרה
8 לרצות את שאולי ולקדם את ענייניו האישיים בועדת שרונים.
9
10 5. הארוע השני מתייחס להשתלשלות העניינים לאחר שובו של הנאשם לארץ.
11
12 עפ"י הנתען, במרץ 2002 פנה הנאשם לג'רבי, סיפר שיש לו אפשרות למכור את הנכס
13 בהתאם לחוזה עמידר ושאל האם יוכל לסייע לו. ג'רבי השיב בחיוב אולם אמר
14 שהדבר יהיה כרוך בתשלום למעורבים והנאשם הסכים.
15
16 בעקבות כך פנה ג'רבי לשאולי וביקש את סיועו. שאולי התנה את קבלת האישורים
17 בתשלום כסף והפנה אותו לעו"ד אייל לשם, שהיה מקורבו וטיפל בענייני ההוצל"פ
18 של הועדה, כדי שינסח חוזה פיקטיבי שיתן צביון חוקי לתשלום השוחד.
19
20 בהמשך נערכה פגישה במסעדה בת"א, בהשתתפות הנאשם, ג'רבי, שאולי ועו"ד
21 לשם, כדי לדון בפרטי העסקה המתגבשת למכירת הנכס והאישורים הנדרשים.
22 במהלך הפגישה הציג שאולי בפני הנאשם את בעיותיו הכספיות וביקש עזרה.
23 הנאשם הביע נכונות לסייע, ככל יכולתו.
24
25 ג'רבי שאולי ועו"ד לשם סיכמו כי התמורה עבור השגת האישורים תתקבל מהקונים
26 ותעמוד על סך של 400,000 דולר אשר יחולקו בין המעורבים השונים, לרבות
27 הנאשם, כדי לתמרץ אותו לחתום על המסמכים הנדרשים ולפעול להחשת העסקה.
28

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 אליבא לגרסת המאשימה, הנאשם פעל למימוש ההסכם הפיקטיבי ופנה לקונים.
2 משסרבו לשלם חזר לג'רבי. בעקבות כך הוצא חוזה פיקטיבי מתוקן במסגרתו
3 הופחת הסכום ל - 200,000 דולר. משסרבו הקונים לשלם גם סכום זה, ומשלא
4 התקבלו האישורים הנדרשים, העסקה למכירת הנכס לא יצאה לפועל.
5
6 על הרקע הזה יוחסה לנאשם עבירה של נסיון למתן שוחד.
7
8 6. אין חולק שהנאשם נפגש עם ג'רבי, שאולי ועו"ד לשם במסעדה בת"א.
9
10 אין חולק, כיום, כי קיבל לידיו את החוזים הפיקטיביים, אשר נועדו להבטיח תשלום
11 לא חוקי עבור השגת אישורים מועדת שרונים והמועצה המקומית אבן יהודה
12 להקמת מקבץ דיור בנכס. דברים אלו שונים מתשובת הנאשם בכתב לכתב האישום.
13 שם נאמר שהגיע למשרדי עו"ד לשם כדי לקבל טיוטה של חוזה, אמיתי וכשר, בינו
14 לבין חב' לש"ה, לצורך קבלת יעוץ וטיפול באישורים הקשורים לנכס.
15
16 הנאשם הודה שהציג את ההסכם הראשון בפני המתווך סלמן ונציגי הרוכשים, אשר
17 סרבו לשלם את הסכום הנקוב בו, ומסר את תשובתם לג'רבי. הנאשם כפר בכך
18 שהציג בפניהם את החוזה הפיקטיבי השני, אף כי אישר שקיבלו לידיו.
19
20 אליבא לגרסתו, מעשיו נועדו רק לשם בירור האפשרויות העומדות בפניו לקידום
21 מכירת הנכס, ואין בהם כדי לממש עבירה פלילית. לראיה, הוא נמנע מלחתום
22 עליהם. הוא אף הראה אותם לאדריכל שמעון אסבן, תוך שהתרעם על מעשיו
23 הפליליים של ג'רבי.
24
25 נטען, משכך, שהמחלוקת בנוגע לאישום זה נסובה סביב השאלה האם מעשיו מהווים
26 מעשי הכנה בלבד וככאלה אינם מגבשים עבירה של נסיון.
27
28 לחילופין, גם אם יקבע כי מעשיו עברו את שלב ההכנה ועולים כדי נסיון, נטען כי לא
29 הוכח היסוד הנפשי. קרי, כוונה לשלם שוחד לשאולי.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1
- 2 .7. תיק זה יקום ויפול על עדותו של עד המדינה, ג'רבי, ועל התימוכין שימצאו לה.
- 3 מדובר, מטבע הדברים, בשותף מרכזי לעבירות המיוחסות, המעיד רק בשל טובות
- 4 ההנאה שניתנו לו, ועל מנת להציל את עורו. משכך נדרשת זהירות רבה בטרם קביעת
- 5 ממצאים עובדתיים על פיה.
- 6
- 7 פרק מרכזי לפיכך יעסוק במהימנותו ובמהימנות הנאשם, לצד התייחסות לעדים
- 8 נוספים, ככל שיעלה צורך.
- 9
- 10 בתחילה אתיחס לאישומים, בחתך רוחבי, הכולל את כלל העדויות והראיות
- 11 שהוגשו, הצריכים לעניין. בהמשך אתיחס לשאלת המהימנות ולפן המשפטי.
- 12 במאמר מוסגר יצויין כי הוגשו מסמכים רבים מבלי שהצדדים נזקקו להם או הפנו
- 13 אליהם ולכן לא התמקדתי בהם.

הארוע הראשון

- 14
- 15
- 16
- 17 .1. הנאשם ויוסי ג'רבי, ע"ת 1, העידו כי הכירו לראשונה במשרדו של עו"ד יוסי
- 18 שטבהולץ, על רקע עסקת מקרקעין בהוד השרון.
- 19
- 20 .2. לדברי ג'רבי, הנאשם עשה עליו רושם של אדם נחמד. קסם לו כי הינו הבעלים של
- 21 הנכס באבן יהודה. באותו מעמד הנאשם סיפר לו על מצוקותיו הכלכליות ועל הצורך
- 22 לגייס סכום של כ - 100,000 דולר לתשלומים שונים. ג'רבי סייע לו לקבל הלוואה
- 23 מבנק לאומי.
- 24
- 25 לדבריו, הנאשם הבטיח לו כי ישתלב בפרוייקטים של חב' מ.ק.ר ויתן לו שני
- 26 קוטג'ים. הוא הציע לו לעבוד עמו והבטיח שירוויח מעל ומעבר. הוא החל לעבוד
- 27 כשליח במינהל וסייע לנאשם להשיג רשיונות.

28

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 על הפרוייקט באבן יהודה, העיד שהקרקע היתה שייכת לגב' מרים הניך, קרובת
2 משפחה של הנאשם. שנמכרה לנאשם כדי לבנות במקום מרכז לצמחונים וטבעונים,
3 אך הנאשם לא עמד בלוח הזמנים. משכך תבעה את ביטול העסקה. גירבי השתתף
4 בפגישה עמה ושכנע אותה לבטל את התביעה. הנאשם התרשם והעמיק את קשרי
5 העבודה עמו.

6
7 בתחילה עבדו מהמשרד שלו בבת ים, בהמשך עברו למגדלי התאומים בר"ג. זמן קצר
8 אח"כ הקים הנאשם את חב' אטמוספירה, אשר היתה אמורה לקבל רווחים מחברות
9 מ.ק.ר והשרון. הנאשם, לדבריו, העניק לו 20% ממניות החברה והוא משך ממנה את
10 משכורתו.

11
12 השניים החלו לעבוד על תכנון הפרוייקט באבן יהודה ושכרו את שרותיו של
13 האדריכל צבי גלבוץ.

14
15 **הנאשם** העיד שכבר בפגישה הראשונה ג'רבי ניסה להתחבר אליו והציע שיעבדו יחד, 3.
16 אך הוא סרב. לא נוצר קשר של סימפטיה. משנמשך המו"מ, ג'רבי התגלה כאדם בעל
17 קשרים בבנק דיסקונט ובמפלגת ש"ס. בעקבות קשריו אלו הועבר חשבון חב' מ.ק.ר
18 מבנק איגוד לבנק דיסקונט. על קשריו המסועפים הרחיב במסגרת חקירתו הנגדית
19 (עמ' 228 ש' 8 - עמ' 230, ש' 1; עמ' 249 ש' 3 - 10). לעיתים נדרש גם לשלם כסף.

20
21 הם החלו לעבוד יחד והוא שכר משרדים מפוארים בר"ג, שם נהגו לארח אחמ"ים
22 ממפלגת ש"ס.

23
24 הוא תאר את הקשר בינו לבין ג'רבי כקשר אמיץ, מלא אמון. לדבריו, ג'רבי ידע
25 "לפתור את העניינים בדרכו", בכל תחום, והתנהלות זו היתה נוחה לו. גם הקשר
26 האישי היה טוב. כשנכנס לניתוח אמר לבניו שאם לא יתעורר ג'רבי האבא שלהם.
27 ג'רבי ריצה אותו בתחום העסקי ובתחום הפרטי.

28

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 הוא נתן לגירבי 24% ממניות חברת אטמוספרה בחינם, כדי לחזק אותו. כדי שעכשיו
2 יוכל לומר שהוא שותף שלו.
3
4. ג'רבי העיד כי הכיר את שאולי, יו"ר שרונים, בין השנים 97 - 98, בהיותו חבר מפלגת
5 ש"ס. לדבריו, הוא מונה ליו"ר הועדה ובמסגרת תפקידו סייע לו לחדש את היתרי
6 הבניה של הנכס נשוא האישום. בעקבות כך התחבר אליו וזמן קצר אח"כ שאולי
7 הזמינו לחתונתו.
8
9. הנאשם העיד על הכרות מצומצמת עם שאולי. לדבריו, פעם אחת, במהלך השנים 99,
10 2000, הגיע עם גירבי לפגישת היכרות עמו בועדה. גירבי נכנס אליו ישירות, מבלי
11 לעבור דרך המזכירה, כדי להראות לו שהוא "בעל הבית". "לראות כמה גירבי שולט
12 בשאולי". הנאשם הציג את עצמו ובכך תמה הפגישה. בהמשך, עם שובו לארץ נפגש
13 איתו פעם נוספת.
14
15. 6. מן המכלול עולה שכל אחד נקשר אל האחר על מנת לשרת את האינטרס של עצמו.
16 היה כאן מפגש אינטרסים טהור. גירבי התחבר אל הנאשם מאחר ובחוש העסקי
17 המפותח שלו הריח רווחים. הנאשם התחבר אליו על מנת לנצל את קשריו השונים
18 כמאכר. על מנת שקשרים אלו ישרתו גם אותו. "...היו לו קשרים שבהחלט תרמו
19 ועזרו והשתמשתי בהם אין ספק...אחרת מה יש לעשות איתו" (עמ' 228 ש' 2 - 6).
20 משכך, וכדי לזכות בנאמנות מצידו דאג ליצור שיתוף אינטרסים ולקושרו באופן
21 ישיר לעסקיו באמצעות חב' אטמוספרה וההבטחות השונות שנתן לו.
22
- 23 מכאן ואילך השניים פועלים בצוותא לקידום האינטרסים של הנאשם, בהיות גירבי
24 מנכ"ל בפועל ושכיר בחברות שבבעלותו. עם זאת, אין לשכוח את עבודתו של גירבי,
25 במקביל, כמתווך מקרקעין באזור השרון, הפועל גם לקידום האינטרסים האישיים
26 שלו, בהם אין לנאשם חלק.
27
28. 7. בהתייחס לארוע הראשון, ג'רבי העיד כי הפרוייקט נקלע לקשיים כלכליים לאחר
29 שהבנק הפסיק את הליווי הפיננסי. על מנת למנוע מינוי כונס נכסים הנאשם הגיע

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 להסכמה כי כספי הלקוחות יוחזרו וילקחו משכנתאות כדי לשלם את החוב לבנק.
2 הנאשם נתן שיקים לבנק. כדי לכסותם נטלו את המשכנתאות הפיקטיביות בבנק
3 משכן.
4
- 5 **הנאשם** העיד על הגעת המתווך, יהודי חרדי בשם אלטר, באותה תקופה, ועל עצת
6 בא כוחו, עו"ד ארנון חוטר ישי, לחתום על חוזה להקמת מקבץ דיור בנכס. בא כוחו
7 קישר אותו עם עו"ד טוניק, אשר לקוחו היה מעוניין ברכישת הנכס. לדבריו,
8 במסגרת המו"מ הוא יידע את עו"ד טוניק בכל הפרטים הקשורים לפיצול הדירות
9 והציע את עזרתו. עו"ד טוניק אמר שאין לו צורך בעזרה, כי הוא מקושר למר גדי
10 כרמלי, ראש המועצה, אשר "חייב לו את החיים".
11
- 12 לדבריו, הוא כלל לא היה צריך להביא אישור להגדלת מספר החדרים, אלא אישורים
13 אחרים אותם הביא. שבאותו שלב גלבוץ כבר עבר לעבוד עבור עו"ד טוניק
14 והרוכשים כבר החלו לבצע עבודות בשטח. הוסיף שגלבוץ קיבל ממנו 5000 דולר או
15 יותר בעבור אישורים שהשיג.
16
- 17 **עו"ד יהודה טוניק**, ע"ת 5, העיד כי בהתאם להסכם, החברה של הנאשם היתה
18 צריכה לספק לקונים אישורים. אליבא לעדותו, פיצול הדירות הצריך אישור
19 מהוועדה. כשראה שחל עיכוב בהשגת האישורים פנה לראש המועצה בכדי לבדוק
20 נכונות עקרונית מצידה לקידום הפרוייקט. הוא אישר שערך את המסמך - נ/64,
21 הנושא את לוגו המועצה המקומית. לדבריו, מדובר בטיוטא. הוא נוהג לשלוח
22 מכתבים דומים עם בקשותיו לכל מיני גופים ממשלתיים ורשויות מקומיות.
23 לקוחותיו שילמו מקדמות לנאשם ולאחר שעזב את הארץ נגרמו להם הפסדים.
24 משכך הוגשה תביעה לאכיפת ההסכם - נ/63.
25
- 26 לעניין העסקת גלבוץ, הוא נשאל האם הלקוחות שלו או הוא שכרו את שרותיו כדי
27 להכין תוכניות להשלמת המבנה. תשובתו היתה שלא טיפל בביצוע הפרוייקט. הוא
28 זכר שגלבוץ היה האדריכל מטעמו של הנאשם וככזה ישב עם הקבלנים. אבל בודאות
29 לא משרדו ולא לקוחותיו טיפלו בהשגת ההיתרים. כשהוצג בפניו שגלבוץ אמר שהוא

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 או לקוחותיו שילמו לו מקדמה על סך 5000 דולר כדי שיכין תוכניות להשלמת
2 המבנה השיב שאין לו מושג. שלא טיפל בזה. אבל בודאות לא עבור השגת ההיתרים.
3 נאמר לו שגלבוץ אומר שישב איתו והסביר לו, בצורה מקצועית, שלא צריך את
4 אישור הועדה לפיצול הדירות, ומדוע. הוא שלל את ההסבר לחלוטין, בהפנותו לסעיף
5 145 לחוק התכנון והבניה לפיו פטור מקבלת היתר לביצוע עבודות פנימיות לא חל
6 כאשר מגדילים את מספר היחידות. ואם גלבוץ הסביר דבר כזה אז הוא שוגה
7 ובגדול.
8
9 **גדי כרמלי**, ראש המועצה, בתקופה הרלוונטית, ע"ת 6, העיד כי היה נציג המועצה
10 בועדה. כשנשאל האם יו"ר הועדה יכול להעביר החלטה הנוגעת ליישוב חרף
11 התנגדותו, השיב כי תאורטית הדבר אפשרי אולם בפועל זה לא קורה.
12
13 לדבריו, ג'רבי ניהל מולו את רוב המו"מ בקשר לנכס. על מנת להקים במקום מקבץ
14 דיור היה צורך לעמוד במספר קריטריונים, בכללם מספר מינימום של חדרים. הוא
15 לא הסכים להגדלת המבנה כך שלא ניתן היה להגדיל את כמות החדרים מעבר
16 לתב"ע. עם זאת, לא היתה לו התנגדות עקרונית להקמת מקבץ דיור אם הדבר
17 אפשרי ללא תוספת חדרים, וכך הסביר את מכתבו למנהלת מקבצי דיור עמידר -
18 ת/17, בתגובה לפניית עו"ד טוניק, ת/15 ות/16. מבחינתו פיצול יחידות משמע
19 הוספת יחידות ולכך התנגד.
20
21 כשנשאל לגבי ת/19, בו קיימת הסכמה עקרונית, השיב שלמסמך אין משמעות. הוא
22 אישר שבשנת 99 פנה אליו עו"ד טוניק בבקשה להוספת יחידות. לדבריו, עו"ד טוניק
23 מעולם לא דיבר איתו על פיצול דירות. אם היה מעלה את הנושא לא היה מסכים.
24 כשנשאל לקשריו עם עו"ד טוניק, הבהיר שעו"ד נורית מצגר ממשרדו יצגה אותו בפני
25 ועדת ההתנגדויות של הועדה המחוזית. לגבי האפשרות לפיצול חדרים בלי לחרוג
26 מהתב"ע אמר שהדבר בלתי אפשרי.
27

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

11. אליבא לעדות הנאשם, לצורך הקמת מקבץ דיור לא היה צורך בשינוי התב"ע. דיור
מוגן מבחינתו כולל גם מקבץ דיור. כן ציין שגלבוה הלך לועדה וקיבל בע"פ אישור
לפיצול. נושא ההיתרים ידון, בהרחבה, בהמשך.
12. הנאשם הרחיב בדבר אופן החתימה על ההסכם עם הרוכשים. ביום 1.5.99 עו"ד
חוטר ישי ביקש ממנו להגיע למלון הילטון בירושלים כדי לחתום על החוזה. במקום
נפגש איתו, עם יהודי חרדי בשם וידר ועם עו"ד טוניק. עו"ד חוטר ישי אמר לו
שהחוזה ישאר בידי בנאמנות. באותה פגישה סוכם שיקבל הלוואה ע"ס מליון וחצי
דולר, על מנת להחזיר ל - 14 הרוכשים את כספם. למחרת נקרא לפגישת לילה
מאוחרת עם עו"ד חוטר ישי וטוניק. נאמר לו שצריך לפצל את החוזה, כי זה יותר
טוב מבחינה מיסויית. כן הודיעו לו שההלוואה תעמוד על סך של 400,000 דולר
בלבד. בלית ברירה הסכים. מתוך הכסף הצליח, לדבריו, להשיב לרוכשי הדירות את
כספם, למרות שהוא קיבל רק חלק ממנו. הכסף לרוכשים היה מעל 2 מליון דולר.
(את הקנוניה המלאה נגדו פרט במסמכים בכתב ידו, ת7א - ת/ג7).
- בהודעה הובהר לו שתנאי מתלה לחוזה המחליף, התלת שלבי, מיום 16.5.99,
המצאת האישורים מהרשויות. הוא אישר שלא הביא היתר בניה מהועדה אך מסר
שהחוזה מיום 1.5.99 לא היה מנוסח כך. מכל מקום הוא לא התעמק בו מאחר והיה
לחוץ בכסף והקונה, וידר, היה אמור לטוס (ת/4, עמ' 4, ש' 83 - 103). החוזה
מ - 16.5.99 אחרי ת/34ד. סעיף 3.15 קובע: "המוכר מתחייב להשיג ולהמציא לקונה
את כל ההיתרים והאישורים הנדרשים בכתב...לרבות פיצול יחידות דיור בנות שני
חדרים ליחידות דיור בנות חדר אחד, כך שסך כל חדרי המגורים בבית האבות יהיה
137 (מאה שלושים ושבעה) חדרי מגורים..." ראה גם סעיף 3.27 וסעיף 4.2 המקנה
לסעיף 3 מעמד של תנאי מתלה לקיומו של החוזה.
- בא כוחו רשם הערת אזהרה על הנכס לטובת הקונים ובוזה ניטרל אותו מהפרויקט.
הוא ניסה לשכנע אותו ואת עו"ד טוניק לבטל את העסקה, ללא הצלחה. התקיימה
פגישה נוספת, אמרו לו שיש עכשיו 6 מליון דולר. ההסכם המקורי דיבר על $8\frac{1}{4}$ מליון
דולר בצירוף ההלוואה. אמרו לו להביא מכתב החרגה מהבנק שהוא יכול לשחרר את

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 הנכס בסכום הזה והם ישלמו. הוא הצליח לקבל מכתב החרגה מבנק דיסקונט על
2 השווי האמור - נ/67. למרות זאת לא קרה דבר. עקב כך הם נכנסו לעימות משפטי.
3 עו"ד טוניק הגיש נגדו תביעה לאכיפת החוזה ותביעות נוספות. הוא הגיש תביעה
4 לביטול החוזה וביטול הערת האזהרה.
5
6 בהתאם לעצה משפטית שקיבל החליט לפדות את המשכנתא מבנק דיסקונט בסך של
7 כ - 30 מליון ₪ ורשם לטובת הבנק שיקים על הסכום הנ"ל, והכל כדי לבטל את
8 הערת האזהרה. (הסבר להתנהלות מופיע גם בהודעה ת/4, עמ' 2, ש' 14 ואילך; כנ"ל
9 בעדות עמ' 265, ש' 21 - 27). מפה החלה פרשת בנק משכן. דא עקא וההלוואות
10 הפיקטיביות נלקחו עוד קודם, מרגע שהבנק הפסיק את הליווי הפיננסי.
11
12 באמצעות קשריו של ג'רבי בבנק משכן, הוא יצר קשר עם מנהל הבנק. הוא וג'רבי
13 לקחו את המשכנתאות הפיקטיביות, זמניות כלשונו, כדי לשלם את החוב לבנק
14 דיסקונט. את התשלומים החודשיים ע"ח המשכנתאות שילמו בשיקים. סה"כ היו
15 בין 50 - 60 לווים פיקטיביים.
16
17 **ג'רבי** העיד כי באותה תקופה שנוהל המו"מ עם הרוכשים, שאולי פנה אליו וסיפר לו .13
18 שיש לו בעיה עם חוב המשכנתא לבנק משכן. הוא פנה למנהל הבנק, לאבנר כרמי,
19 אשר הורה לו להביא את שאולי לפגישה. בהודעותיו לא אמר זאת. בפגישה נכחו
20 שלושתם, הוא, שאולי וכרמי. הנאשם, לדבריו, הגיע גם למקום אולם המתין בחוץ,
21 בלובי, ברח' אבן גבירול. בהמשך העדות, כשנשאל על המפגשים בין הנאשם לשאולי
22 אמר שבפגישה אצל כרמי "...קריגר קם וקד קידה לשאולי ואמר לו שהעונג לעזור
23 כולו שלו" (עמ' 25 ש' 11 - 12).
24
25 הנאשם שלל, בעדותו, את דבר קיום הפגישה ואת הטענה לפיה המתין בחוץ. לדבריו,
26 אלו היתה פגישה כזו הוא היה יושב בפנים.
27
28 לדברי ג'רבי, כרמי אמר בפגישה שצריך להתחיל לשלם את התשלומים השוטפים,
29 בסך של כ - 1400 ₪ וכך עשו.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1
2 מפאת הצורך בפיצול הדירות, הוא פנה לשאולי. לדבריו, הנאשם "...היה מעורב בכל
3 פגישה ובכל דיבור ובכל פיפס כי הוא היה מלווה אותי והיה מדווח" (עמ' 18
4 ש' 7 - 9). הם אכן קיבלו משאולי הבטחה לפצל את הדירות לדירות קטנות ולבנות
5 בקומת המרתף.
6
7 לפני החתימה על החוזה, הקונים שכרו משרד שמאים, אשר נציגיו הגיעו לקבל
8 אינפורמציה מהוועדה בקשר לנכס. בוועדה, אליבא לעדותו, הם "...קיבלו יחס,
9 קיבלו קפה ולשבת בחדר הישיבות, לקבל ולראות את כל החומר כולל ההשבחות
10 ששולמו, כולל האגרות ששולמו, שזה היה דברים פנימיים, מזכרים פנימיים" (עמ' 17
11 ש' 2 - 4). כן קיבלו הבטחה בע"פ שניתן לפצל את הדירות.
12
13 בעקבות זאת הועברו לנאשם 400,000 דולר שנשמרו אצל עו"ד חוטר ישי.
14
15 14. החוזה עם הרוכשים נחתם ביום 1.5.99. תחילת תשלומי המשכנתא של שאולי מיום
16 13.8.99. ג'רבי העיד שבתקופה בה החלו לשלם את התשלומים השוטפים היו בין 7
17 ל - 10 לווים פיקטיביים בפרשת בנק משכן. לדבריו, הוא היה נותן לנאשם את
18 רשימת הלווים הפיקטיביים שאת חשבונם צריך לשלם, וביניהם הופיע שמו של
19 שאולי. תשלום המשכנתא שלו נעשה בהסכמת הנאשם.
20
21 מאחר ותיק המשכנתא שלו הועבר לטיפול עו"ד, הוא התבקש לפורעה מיידית. נוכח
22 כן פנה אליו שאולי, ביקש שידאג לכך ובתמורה הבטיח להיות קואופרטיבי במה
23 שיוכל. הוא פנה לנאשם, הסביר לו שצריך לחסל את המשכנתא, והנאשם הסכים
24 מאחר ו"...היה להוט למכור את הבניין, שהקונה יהיה מרוצה ושנסייע בכך שהכל
25 ילך כדת וכדין" (עמ' 18 ש' 2 - 3).
26
27 כשהוצגו בפניו השיקים, הסביר שנרשמו בכתב היד של הנאשם ונחתמו על ידו.
28 הנאשם, לדבריו, היה אדם מסודר מאוד וערך רישום של השיקים ביומן קטן מעור.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 תחילה שולמו התשלומים השוטפים, בסכומים שנעו בין 1300 ל - 1400 ₪. בסוף,
2 בעקבות הלחץ על שאולי, שולמו סכומים גבוהים, עד לפרעון המשכנתא.
3
4 בהודעה, נ/62, הסביר ג'רבי שבבנק היה נוהל לפיו הקבלה היתה מופקת על שם
5 המפקיד בפועל. משכך, את ההפקדות לחשבון המשכנתא של שאולי דאג לבצע
6 ישירות מול כרמי, כדי שזה ידאג שהקבלות ירשמו על שם שאולי ולא על שמו.
7 בחקירה הנגדית שינה לחלוטין מגרסתו. אמר שהנוהל היה לרשום את הקבלה על
8 שם הלווה בפועל. העתק החשבונית הועבר, לדבריו, לשאולי ועותק נוסף נותר בידי
9 הנאשם.
10
11 כשהוטח בפניו שהנאשם טוען כי נהג להעביר באופן קבוע תשלומים לבנק
12 באמצעותו, ולכן לא יכל להבדיל בין הלווים הרגילים לבין שאולי, השיב כי הנאשם
13 מעולם לא שילם אגורה סתם, בעבור שום לווה, מבלי שידע למי הכסף הולך (עמ' 39
14 ש' 15).
15
16 כשנשאל האם יש לו אינטרס אישי בתשלום המשכנתא של שאולי, ללא קשר לנכס,
17 השיב כי האינטרס שלו היה שהנכס ימכר והוא יתעשר. הוא הבהיר שאילו היה רוצה
18 למעול בכספים של הנאשם היה מפקיד את השיקים ע"ח המשכנתא שלו ואז לא היו
19 לוקחים לו את הבית. כך בעדות וכך בעימות (ת/6ב, עמ' 3, ש' 124 - 125). כן ציין
20 שבאותה עת לא היה לו מגע נוסף עם שרונים, למעט בעניין הנכס, שכן ניהל
21 סופרמרקט (כנ"ל נ/49, עמ' 2, ש' 27 - 28). עם זאת, בהודעה נ/51 אמר דברים שונים
22 אשר ידונו בהמשך.
23
24 **הנאשם** העיד, כזכור, על קשריו של ג'רבי בבנק משכן ועל קיומם של 50 - 60 לוויים
25 פיקטיביים. אליבא לעדותו, ג'רבי היה מודיע לו כל פעם כמה צריך לשלם והוא
26 הוציא שיק של החברה לפקודת הבנק, ובכך הסתיים חלקו.
27

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 לגירבי לא היו רשימות של לווים. הוא, ככל הנראה, היה מציין בפניו שמות ועל סמך
2 זה רשם את השיקים לפקודת הבנק, במלאו בספח את הסכום ואת התאריך. לדבריו,
3 גירבי לא נהג להעביר אליו את הקבלות של התשלומים השוטפים.
4
5 כשנחקר במשטרה אמר שראה את השם שאולי ברשימה ואישר זאת גם בעדות
6 בביהמ"ש "אני לא אמרתי את זה סתם, היה לי בראש" (עמ' 214 ש' 27 - 28).
7 בחקירה הנגדית לא ידע לומר מהיכן הגיעה לידי הרשימה שהוגשה ע"י בא כוחו -
8 נ/69. בהמשך אמר "יש כאלה בלי סוף אני חושב" אך מצא רק אותה (עמ' 238
9 ש' 15 - 18).
10
11 באשר לרישום ביומן, בהתייחס לעדות גירבי, אמר שהיו לו שני סוגי יומנים. האחד
12 שקיבל מבנק דיסקונט, בו נהג לרשום את השיקים הדחויים שלו. מאחר והשיקים
13 לבנק משכן לא היו דחויים לא היה מתעדם. היומן השני היה מסוג סבן סטאר. אמר
14 שכל היומנים וספחי השיקים נשארו במשרד באבן יהודה. במהלך עדותו של גירבי
15 איתר סוג אחד נ/27 ונ/28. גירבי נשאל לגביו, אך טען שהוא לא היומן עליו העיד.
16 במהלך עדותו איתר את הסוג השני, נ/72 ונ/73.
17
18 לדבריו, רשימת הלווים הפיקטיביים לא היתה בידיו. היא הועברה אליו רק ערב
19 יציאתו מהארץ, כשהתפוצצה פרשת בנק משכן. בחו"ל נשאר יותר זמן עקב ניתוחים
20 וטיפולים שנדרש לעבור.
21
22 כשנשאל הכיצד שיקים של החברות שלו שולמו לכיסוי המשכנתא של שאולי, השיב
23 שמדי מספר ימים כתב שיקים על סכומים שונים בעבור המשכנתאות הפיקטיביות,
24 אותם העביר גירבי לבנק, לרבות ע"ח החוב של שאולי. הוא אמר שבידיעה לא נתן
25 לשאולי כלום.
26
27 באותה תקופה לא היה לו כל צורך לשחד את שאולי מאחר וביום חתימת החוזה,
28 ב - 1.5.99, כבר היה "מחוץ לעניין". דהיינו, כבר לא היתה לו אחריות לטפל בכל

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 הקשור לנכס. יתרה מכך, ציין כי עו"ד טוניק קיבל גם אישור מהאדריכל גלבוע
2 להגדלת כמות הדירות.
3
- 4 16. להשלמת התמונה יצוין כי גב' אביבה אנג'ל, ע"ה 2, אשר שימשה כמזכירה ועבדה
5 בחברות מ.ק.ר והשרון, העידה כי במסגרת עבודתה סייעה גם למנה"ח. עבודתה
6 כללה מעקב אחר חשבוניות והוצאת שיקים לספקים.
7
- 8 היא העידה שהתקשרה אל ג'רבי יום לפני מתן עדותה ושאלה מדוע העיד שחתמה על
9 שיקים. השאלה נשאלה מכיוון שב"כ הנאשם התקשר אליה והסביר שג'רבי אמר
10 שהיא חתמה על שיקים. ג'רבי השיב שנחקר המון שעות והוא לא זוכר מה אמר.
11 לדבריה, היא הכינה שיקים אך מעולם לא חתמה עליהם.
12
- 13 ג'רבי לא היה מורשה חתימה בחשבון ואסור היה לו לחתום על שיקים. בפועל,
14 כשהוצגו בפניה מספר שיקים, השיבה שהחתימה בוודאות אינה שלה ולמיטב זכרונה
15 היא של ג'רבי. ג'רבי אישר את חתימותיו על גבי חלק מהשיקים. מדובר, לדבריו,
16 בשיקים לבזק, לחברת חשמל ולפריטת שיקים שמנהל הבנק קיבל אישור בפקס
17 לכבוד.
18
- 19 17. שאלה מרכזית במסגרת הארוע הראשון, האם היה צורך באישור הועדה כי לפצל את
20 הדירות בנכס אם לאו. ככל שלא היה צורך יש טעם בעדות הנאשם לפיה לא נזקק
21 לשרותיו של שאולי, אותה עת, ולטענתו כי ג'רבי שילם את הכסף מיוזמתו, ללא
22 ידיעתו, על מנת לשרת את האינטרסים הפרטיים שלו.
23
- 24 בעדות אמר הנאשם שלא היה צורך באישור הועדה, בהסתמכו על חוות דעתו
25 המקצועית של האדריכל, צבי גלבוע.
26
- 27 18. צבי גלבוע, ע"ה 4, הועסק בתקופה הרלוונטית על ידו כאדריכל של הפרוייקט. הוא
28 מסר כי נתבקש ע"י הנאשם להופכו למקבץ דיור. לדבריו, היו בפרוייקט 63 דירות

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 בנות שני חדרים. הוא חילק את הדירות חלוקה פנימית. דירה בת 2 חדרים המשיכה
2 להיות כך. השרטוטים שערך - נ/74 ונ/75.
3
4 כל אגף כולל 6 דירות בנות 2, 2 ½ חדרים ומרפסת. שטחה של כל דירה נע בין 50
5 ל - 60 מ"ר. השינוי שעשה, מבואה קטנה, כשלכל חדר הצמיד מקלחת, שרותים
6 ופינת מיחס. הוא ערך חלוקה פנימית בלבד, מבלי לפגוע בקירות החיצוניים ומבלי
7 לשנות את מספר היחידות בכל קומה. משכך, לא היה צורך באישור הוועדה.
8
9 הסבר נוסף שמסר, העובדה שבמקור הנכס היה מיועד לדירור מוגן, בו טבעי ששני בני
10 הזוג לא ישנים באותו חדר, מסיבות שונות, אותן פרט. כל אחד גר בחדר משלו וביחד
11 הם משפחה.
12
13 יתרה מכך, גם מהנדס הוועדה, עודד דואק, עמו התייעץ, אמר לו שמאחר ומדובר
14 בשינוי פנימי אין צורך להגיש בקשה להיתר. גם לאחר שהופנה לחוק, לדעתו
15 המקצועית של עו"ד טוניק ולדברי גדי כרמלי התעקש שלא הגדיל את מספר יחידות
16 הדירור אלא עשה שינוי פנימי בלבד. כשנשאל האם נכון לומר שלו היו גדלות מספר
17 היחידות בשנת 99 היה צורך בהיתר השיב "אולי. מה זה שייך לעניין" (עמ' 399
18 ש' 1 - 3).
19
20 להבדיל מהמסמך ת/19 שביקש בכתב בשנת 2003, בשנת 99 לא ביקש דבר כי הלך
21 לשמוע את חוות דעתו הפרטית של מהנדס הוועדה, לא פורמלית.
22
23 הוא העיד שהתבקש ע"י עו"ד טוניק, לאחר הרכישה, להכין מכרז לקבלני ביצוע. הוא
24 הכין תוכניות רבות. לאחר שיצא המכרז, קבלן החל לעבוד בשטח. כשנאמר לו שעו"ד
25 טוניק העיד שהיה צורך באישור הוועדה כדי לממש את מקבץ הדירור, השיב שהכין את
26 התוכניות עפ"י בקשתו וידיעתו המלאה. עו"ד טוניק לא אישר זאת בעדותו.
27
28 כן נתבקש, ע"י ההנהלה, ג'רבי והנאשם, להעריך את כמות העבודה שנעשתה. הוא
29 העריכה במחיר נמוך בהרבה ממה שעו"ד טוניק דרש. בעקבות כך, לדעתו, עו"ד

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 08-3576 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 טוניק שינה את היחס כלפיו ולא שילם את שכרו. לדבריו, גם הנאשם נותר חייב לו
2 סך של 150,000 דולר בגין התוכניות שערך עבורו.
3
4 כשהוצג בפניו ת/19, העיד כי קיים פגישה עם האדריכל גיורא דותן, ידידו הטוב, עם
5 מהנדס הועדה עודד דואק ועם גב' עדנה, מנהלת מחלקת התכנון בשרונים. בעקבות
6 שינוי החוק, הוא חישב את שטחי השירות ויצא לו 600 - 700 מ"ר, אותם התכוון
7 להפוך לשטחים עיקריים ולבקש אישור בניה עליהם. עם הנתון הזה הגיע אל דואק,
8 בכדי לשמוע את חוות דעתו. חוות דעתו היתה חיובית והוא, גלבוע, ביקש שיעלה
9 אותה על הכתב וזה המסמך.
10
11 כשנשאל מדוע אם פיצול הדירות מהווה שינוי פנימי בלבד הדברים צוינו בת/19,
12 השיב כי ביקשו דברים נוספים. אמר שאין מחלוקת שלעניין הוספת שתי הקומות יש
13 צורך בהיתר, שלא היה. כן אישר שגם עפ"י המסמך האמור יש צורך בהגשת תוכניות
14 לועדה.
15
16 לשאלה מה עשה עם המסמך, אמר שחילק לנאשם ולג'רבי מיד אחרי (עמ' 404
17 שי' 20 - 22) ואישר שהם שמחו על כך.
18
19 כשנאמר לו שהנאשם העיד שלא ראה את המסמך ושהוא אמר לו שהתבקש להגיד
20 שבינתיים לא יכול לתת, השיב בשלילה. כן שלל שנמנע מלתת לו מאחר ושיתף פעולה
21 עם ג'רבי, על מנת שלא יפסיד את ה - 400,000 דולר.
22
23 **עו"ד טוניק**, אשר הוגדר ע"י הנאשם כמומחה לעניינים מוניציפליים, העיד, כזכור,
24 שהיה צורך בקבלת היתרים מהוועדה לפיצול הדירות. בהעדר אישורים העסקה לא
25 יצאה לפועל. לעניין העסקת גלבוע ראה סעיף 9 לעיל.
26
27 בחו"ד השמאי **דוד טיגרמן** - ת/36א, ע"ת 4, נכתב כי יש צורך בשינוי תב"ע הכולל
28 שינוי ייעוד ומספר יחידות הדיור. עוד נרשם בה כי יהיה קושי להשיג את האישור
29 עקב התנגדויות התושבים.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1
- 2 **גדי כרמלי**, ראש המועצה, נציג הרשות המקומית בועדה, העיד שבלי הסכמתו לא
- 3 ניתן היה להעביר החלטות בועדה. הוא, כאמור, התנגד להפיכת הנכס למקבץ דיור.
- 4 גם לדבריו, כדי להופכו לכזה היה צורך באישור הועדה.
- 5
- 6 גם הרוכשים באישום השני, **בר ורבינוביץ**, העידו שהעסקה עמם לא יצאה לפועל
- 7 בהעדר אישורים לפיצול הדירות בנכס.
- 8
- 9 כן בהודעת **עו"ד אלונה בומגרטן**, כונסת הנכסים מטעם הבנק, נאמר כי העדר
- 10 תוספת יחידות דיור היה נושא קריטי מבחינת הרוכשים, ועקב כך לא הצליחה
- 11 למכור את הנכס. ההודעה - ת/41.
- 12
- 13 עדים אלו אמנם קשורים לארוע השני. ברם, נוכח העובדה שהחוק לא שונה בין
- 14 השנים 1999 ל - 2003 ניתן לראות בעדותם תימוכין לגרסה ולפיה היה צורך בהיתר
- 15 מטעם הועדה להגדלת כמות יחידות הדיור בפועל.
- 16
- 17 גם האדריכל **שמעון אסבן**, עד ההזמה, כאשר נשאל האם ניתן לחלק 63 חדרים לשתי
- 18 יחידות נפרדות ללא צורך בהיתר השיב "חד משמעית לא". אמר שזה התחום שלו.
- 19 שגם התבי"ע יעודית עם הגדרות מאוד מדוייקות ולא ניתן להוסיף יחידות (עמ' 432
- 20 ש' 14 - 15). ש"גם אי אפשר בהיתר צריך תבי"ע בשביל זה" (עמ' 433 ש' 12). הוסיף
- 21 ואמר שבעניין זה אין מחלוקת ".... ואני מניח שאם תשאל אדריכלים ומהנדסי
- 22 ועדות, כולל עודד, התשובה תהיה חד משמעית לא. התבי"ע מאוד יעודית" (עמ' 433
- 23 ש' 13 - 19).
- 24
- 25 מאחר ועדותו בנקודה האמורה מתיישבת עם הדברים שאמר בהודעתו - ת/50, רואה
- 26 לקבלה כחלק מכלל הראיות (עמ' 432 ש' 6).
- 27
- 28
- 29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1
- 2 24. להשלמת התמונה רואה להפנות לסעיף 145 לחוק התכנון והבניה שכותרתו "עבודות
- 3 טעונות היתר". בס"ק (א) נקבע:
- 4
- 5 "לא יעשה אדם אחד מאלה...אלא לאחר שנתנה לו הועדה
- 6 המקומית...היתר לכך...
- 7 (2) הקמתו של בנין...וכל תיקון בו, למעט שינוי פנימי
- 8 בדירה;
- 9 בפסקה זו -
- 10 'שינוי פנימי' - שינוי שאינו נוגע לצד החיצוני של
- 11 הבניין...ואינו משנה את שטחה של הדירה למעט תוספת
- 12 של שטח מרפסת שנסגרה כדין או את מספרן של יחידות
- 13 הדיור:
- 14 'דירה' - חדר או תא, או מערכת חדרים...שנועדו לשמש
- 15 יחידה שלמה ונפרדת למגורים..."
- 16
- 17 הכוונה היתה לפצל כל דירה לשתי יחידות דיור, שלמות ונפרדות למגורים, הטעונות
- 18 היתר עפ"י החוק. האדריכל גלבע ביקש, באופן מלאכותי, לראות בהן עדיין דירה
- 19 אחת, המשכנת שני דיירים, כ"א בחדר נפרד, כביכול כפי דפוסי ההתנהגות של דיירי
- 20 הדיור המוגן, שהוערכו על ידו.
- 21
- 22 25. על פניו, כפי העולה מהעדויות ומהחוק, נראה כי היה צורך בהיתר. ואולם, לא די בכך
- 23 על מנת לבחון את הסוגיה. נשאלת השאלה מה ידע הנאשם במועד הרלוונטי ומה
- 24 דינה של טענת ההסתמכות.
- 25
- 26 קיימות מספר אמירות מצידו, הן בחקירה והן בעדות, המלמדות על ידיעה.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

בהודעה הראשונה אמר:

"אני ניסיתי להוריד את הערת האזהרה ע"י פדיון המשכנתא, ובמקביל רציתי לעבוד מול הרשות המקומית וועדת שרונים ע"מ שיאפשרו לי להקים את מרכז הקליטה לפי החוזה עם משרד הקליטה. האדריכל גלבע הכין תוכנית לשינוי הדירות בכדי שיתאימו למרכז הקליטה והייתי צריך את הועדה ע"מ לאשר את השינוי במבנה" (ת/1, עמ' 2, שי' 63 - 70; כנ"ל שי' 49 - 53).

כשנאמר לו שהיה זקוק לשאולי ולשיתוף פעולה של הועדה גם אחרי החתימה על ההסכם, כי התכוון למכור את הנכס כמקבץ דיור לרחל לב, הרבה אחרי חתימת ההסכם השיב:

"בהחלט כן. רציתי לשמר את החוזה עם משרד הקליטה במידה וניתן, בהחלט, בוודאי" (עמ' 252 שי' 23 - 27).

במשרדו גם נמצא מסמך בו כתב:

"שני דברים לא יכולתי להביא ובהסכם הראשון גם לא נתבקשתי להתחייב א. להחליט בשם הועדה המקומית על תוספות בניה וזאת על אף שיו"ר הועדה המקומית בא לקראת והבטיח להעביר ההחלטה מהר ככל שינתן ומסר הבטחתו זאת לנציגי משרדו של טוניק ב. לא יכולתי למנוע את מכתבו של ראש המועצה למבקר המדינה ומשרד הקליטה... כי לא יתן להפוך דיור מוגן למקבצי דירות במושבתו" (ת/7ב, עמ' 8, באמצע).

הנאשם ניסה להסביר כי מדובר בתוספת בניה מעבר ל - 137 יחידות דיור. ברם, קשה לקבל את גרסתו בעניין זה מאחר ובהסכם הראשון לא דובר על תוספת בניה מעבר

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 לכך, בהתאם לחוזה עמידר. האמור במסמך שנכתב על ידו מלמד כי ידע גם על היחס
2 הטוב שקבלו נציגי הרוכשים בוועדה, כפי עדות ג'רבי, וגם על ההבטחה שנתן שאולי
3 לסייע.
- 4
- 5 בעדות, כשנשאל האם לאחר שאלתר התייצב ואמר שזכה במכרז, האם לא היה זקוק
6 לוועדה השיב שהיה זקוק. שהאדריכל ואנשי המקצוע פעלו, כל העת, מול הוועדה
7 (עמ' 243 ש' 28 - עמ' 244 ש' 6; ש' 11 - 16; עמ' 232 ש' 8 - 18; עמ' 243 ש' 4 ואילך).
- 8
- 9 אמר בנוסף שהתייעץ עם מספר גורמים. האדריכל שמעון אסבן מסר בהודעתו, 26.
10 שהוגשה חלף חקירה ראשית, שהכיר את הנאשם כשנה לפני שברח לחו"ל. הנאשם
11 ביקש ממנו לטפל ב - 3 חטיבות הקרקע בנכס. לגבי בית האבות דיבר על הוספת
12 יחידות דיור. הוא בדק את העניין ואמר שיש שתי אלטרנטיבות. או ללכת דרך הוועדה
13 המקומית ולהגיש תכניות על תוספת שטחי שרות ותוספת יחידות או דרך הוועדה
14 המחוזית, ולבקש תוספת זכויות בשטחים העיקריים. באותו זמן צבי גלבוע טיפל
15 בכך ולכן לא נכנס לפרוייקט.
- 16
- 17 הוא ציין שבאותה תקופה גם עשה בדיקה בוועדה, בשביל הנאשם (ת/50, עמ' 1,
18 ש' 12 - 23, 28 - 29).
- 19
- 20 בעדות אמר, בדומה, שעשה בדיקה בוועדה לגבי אפשרות הגדלת יחידות הדיור, אח"כ
21 נתן חו"ד לנאשם ולאחר מכן נפגש מספר פעמים עם חברות שונות שרצו לרכוש את
22 הנכס (עמ' 429 ש' 5 - 7, 13 - 15, 23 - 26).
- 23
- 24 בחקירה החוזרת אישר שבדק את הדברים עם עודד, מהנדס הוועדה, שאמר לו על
25 האדריכל גלבוע. לא ברור הכיצד אם כן גלבוע טוען שקיבל תשובה שונה, באותו עניין
26 (עמ' 430 ש' 28).
- 27
- 28
- 29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

הארוע השני

- 1
- 2
- 3 **הנאשם** העיד שכששב ארצה, בפברואר 2007, הבין, באמצעות ב"כ עו"ד שאול אלוני,
- 4 כי הנכס מצוי בהליכי כינוס ומה צפיות הבנק לגבי הנכסים.
- 5
- 6 כונסת הנכסים מטעם הבנק, **עו"ד אלונה בומגרטן**, סיפרה בהודעתה - ת/41,
- 7 שניסתה למוכרו כמו שהוא. אולם, העדר תוספת יחידות דיור היה נושא קריטי
- 8 למתעניינים ולכן לא הצליחה. כן ציינה כי גובה החוב לבנק עלה על ערך הנכס. גם
- 9 אם היה נמכר, הנאשם לא היה מקבל דבר מהמכירה.
- 10
- 11 השמאי **דוד טיגרמן** ערך חו"ד - ת/36א, אשר הוזמנה ע"י הבנק. בחוה"ד משנת
- 12 2000 העריך ששווי הנכס 4,800,000 דולר. בשנת 2002 העריך את שווי בסך של
- 13 כ - 6,000,000 דולר. כשנשאל לפרש ההפרש הסביר שהוצגה בפניו חו"ד אשר
- 14 העריכה את ערכו בסך של 17,000,000. לבקשת עו"ד בומגרטן בדק את הדברים.
- 15
- 16 **הנאשם** העיד שלאחר שובו היה במצב כלכלי ובריאותי קשה. ג'רבי סייע לו כלכלית.
- 17 על מנת לשרוד שמר עמו על קשר. הוא ניסה למכור את הנכס. המתווך אורי סלמן
- 18 פנה אליו ואמר שקיים מספר פגישות עם ג'רבי. סלמן קישר בינו לבין רבינוביץ.
- 19
- 20 כל מה שהיה לו, באותה עת, או ליתר דיוק לחברה, זכות הסירוב. הוא יכול היה
- 21 לעורר התנגדויות באופן שהנכס לא ימכר. גם סלמן, כשנשאל מדוע היה צריך לשלם
- 22 לנאשם 700,000 דולר נוספים מעבר למה שהבנק דרש, השיב שזה כדי להסיר את
- 23 ההתנגדויות, כדי שלא יתחרה מול הקונה. כדי שיסכים לעסקה עם כונס הנכסים
- 24 מטעם הבנק.
- 25
- 26 לעניין מצבו הקשה של הנאשם ניתן ללמוד גם מדבריו. הוא נתן לו 1000 ₪ ושכנע
- 27 את בר לתת 4000 ₪. הוא ידע לומר שהיו לו חובות בשוק האפור. שהשוק האפור
- 28 לחץ עליו.
- 29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 ג'רבי העיד שכשהנאשם חזר ארצה הוא רצה למכור את הנכס לקונים שהתנו את
2 הקניה בהוספת שתי קומות לנכס. משכך שאל אותו על אופי הקשר בינו לבין שאולי
3 והוא השיב שהקשר מצויין.
4
- 5 הנאשם העיד שג'רבי בנה לעצמו, באותו זמן, קיום בזכות שאולי. שהיה לו משרד
6 שעסק בקידום ענייני נדל"ן, תכנון וביצוע.
7
- 8 גם הוא וגם הנאשם תארו את הפגישה במסעדה, בה דנו, עפ"י הנטען, בפרטי
9 העסקה והאישורים הנדרשים. כל אחד העיד עליה מנקודת מבטו. בפגישה השתתפו
10 עו"ד לשם, שאולי, ג'רבי והנאשם.
11
- 12 ג'רבי העיד שלפני שנכנסו לפגישה קנה לנאשם תיק צד לצורך אחסון הניירת. הנאשם
13 העיד שהגיע רק לקראת סופה (כנ"ל ת/6ב, עמ' 2, ש' 64 - 70).
14
- 15 שאולי, אליבא לעדות ג'רבי אמר שיש לו בעיות עם "מגדל". בתגובה הנאשם הציג
16 בפניו ערבות בנקאית מבנק בקפריסין ונתן לו ולעו"ד לשם העתקים מצולמים ממנה.
17 הערבות נבדקה יותר מאוחר ע"י עו"ד לשם ונמצאה לא מתאימה.
18
- 19 כן דיבר שאולי על גירושיו וביקש מהנאשם לסייע לו בערבות אישית. כשהוצג בפניו
20 פתק ורוד ועליו כתוב באנגלית ביה"ד הרבני הגדול - ת/20, אמר ששאולי נתן אותו
21 לנאשם. מהחקירה הנגדית מסתבר שלא ראה במו עיניו את הפתק נמסר לנאשם.
22 הוא הוצג בפניו, לראשונה, במשטרה.
23
- 24 הנאשם העיד שכשהגיע למסעדה ג'רבי העלה בפניו את הבעיה שיש לשאולי בביה"ד
25 הרבני הגדול ושאל האם הוא יכול לסייע. הוא השיב שיש לו קשר עם אדם בגרמניה,
26 דרכו ניתן להשיג ערבות מבנק בקפריסין. הוא לא זכר האם מסר העתקים מהערבות.
27 שאולי רשם לו על פתק לטובת מי להוציא את הפרפורמות והוא שם אותו בכיס. הוא
28 עשה כן כדי לרצות את ג'רבי, שימשיך ויתן את המעט שנותן לו. כי זה מה שהיה לו
29 באותם הימים.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1
- 2 גרבי העיד שבאותו מעמד שאולי הודה לנאשם על תשלום המשכנתא. הנאשם
- 3 הכחיש זאת. אמר שלא דיבר על המשכנתא. שיכול ואמר תודה על המאמצים שעושה
- 4 בשביל הערבות, אך אינו זוכר.
- 5
- 6 גרבי העיד ששוחח עם שאולי על הוספת שתי קומות. שאולי הפנה אותו לעו"ד לשם, .7
- 7 כדי שיערוך חוזה שכ"ט בסך 400,000 דולר, שהיו אמורים להתחלק בין המעורבים
- 8 השונים.
- 9
- 10 על אופן החלוקה מסר גרבי מספר גרסאות. בעדות הראשית אמר ששאולי היה
- 11 אמור לקבל 200,000 דולר וה - 200 הנוספים היו אמורים להתחלק בינו לבין הנאשם
- 12 וראש המועצה, גדי כרמלי. הוא היה אמור לחלוק את חלקו עם האדריכל גלבו.ע.
- 13 "הסכם" זה על אופן החלוקה נעשה בע"פ, בשיחה פנימית.
- 14
- 15 בדו"ח העימות - ת/6 טען ש - 150,000 דולר היו מיועדים לשאולי, 50,000 לכרמלי,
- 16 100,000 לו וה - 100 הנוספים לנאשם. בהודעה - נ/60 אמר לגבי ה - 150,000 דולר,
- 17 שהם מיועדים להתחלק בין שאולי ועו"ד לשם.
- 18
- 19 בחקירה הנגדית לא עלה בידי להסביר במדויק את אופן החלוקה. הסביר שזה הכל
- 20 ורסיות של החלוקה. שהיו כל מיני ורסיות.
- 21
- 22 עו"ד לשם הכין את המסמך בין הנאשם לבין חב' לש"ה בע"מ. גרבי הסביר שחברת .8
- 23 לש"ה היא חברה בבעלות אשתו, אשר אינה יודעת דבר על קיומו של המסמך.
- 24
- 25 אשתו, שרה גרבי, ע"ה 5, אישרה שהיא הבעלים של החברה. החברה עוסקת בבניה .9
- 26 ובתיווך, לרבות מתן שרותי הנדסה ואדריכלות. החברה הוקמה בשנת 2002. עבדו בה
- 27 היא, גרבי, אדריכלים ומהנדסים. היא היתה המנהלת. היא לא הכירה אף אחד
- 28 מהמסמכים המתעדים את ההסכם בו מדובר ולא דיברה עם בעלה לגביו.
- 29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 אישרה שהחברה שלה יחד עם שני משקיעים נוספים הקימו את חברת ר. ראמות
2 בע"מ, שניסתה לרכוש את הנכס. החברה הוקמה בנובמבר 2007 - נ/80. העסקה,
3 בסופו של דבר, לא יצאה לפועל.
4
5 אישרה גם שסלמן הגיע פעמיים למשרד, עם כל מיני הצעות תיווך, והוא לא מצא חן
6 בעיניה.
7
8 **ג'רבי** העיד שהנאשם בתחילה אמר לו ששילם כבר לשאולי את כספי המשכנתא
9 בעבר ושאל מדוע צריך לשלם עוד פעם. עם זאת, לבסוף הסכים, בכדי לקבל את
10 כספי העמלה, מאחר ובאותה תקופה היה חסר כל.
11
12 לדבריו, הוא קיים פגישה עם האדריכלים גלבוט וגיורא דותן ועם עודד דואק מהנדס
13 הועדה, אשר הכין מסמך לפיו ניתן להוסיף עוד שתי קומות לנכס לאחר מימוש
14 התשלום בסך 400,000 ₪. המסמך, ת/19, נשמר בנאמנות אצל המפרק, עו"ד נמרוד
15 אשכול, ואצל גיורא דותן.
16
17 המסמך ת/19 - מיום 12.3.03, קדם להסכם ת/21 - מיום 31.3.03. ג'רבי אישר זאת
18 בחקירתו הנגדית ואמר "נכון המסמך היה בנאמנות. על זה הורכב כל העניין של
19 ה - 200 ו - 400 אלף דולר" (עמ' 35, ש' 6).
20
21 **הנאשם**, כשנשאל האם היה צריך להביא לקונה אישור בדבר הוספת שתי קומות
22 השיב שהסביר לקונים שתאורטית, מבחינת קונסטרוקציה, ניתן לבנות. אולם,
23 הסיכוי להוציא את העניין לפועל שואף לאפס, לא בגלל הועדה, אלא בגלל התנגדות
24 התושבים.
25
26 כשנשאל לעניין ת/21, אותו הסכם בו נדרש לשלם לחב' לש"ה 400,000 דולר, אישר
27 שנטלו וחושב שהראה אותו למתווך סלמן, אך לא לקונים. כן הציגו לאדריכל אסבן,
28 אדריכל שהוא מעריך מהוד השרון, כמסמך הזוי, ושאל כיצד יש להתנהל מול הועדה.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 08-3576 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 אסבן אמר שיטפל בעניין. שהוא הולך לעורר מהומות. הוא שמר על המסמך כי ידע
2 שיש לו "משהו חזק ביד" (עמ' 219 ש' 8).
- 3
- 4 13. לדבריו, ג'רבי התקשר לברר מה קורה עם המסמך. בתגובה השיב "ואמרתי שזה יקר
5 מידי, שהאנשים, זה לא הולך...." (עמ' 218 ש' 30). כשבוע לאחר מכן זומן למשרד של
6 לשם שם נערך אותו חוזה על חצי מהסכום.
- 7
- 8 14. ג'רבי העיד שסלמן, אשר טען בפניו כי הוא מייצג את הקונים, ביקש לראות את
9 המסמך - ת/19. הוא השיב לו שהמסמך לא ברשותו אלא בנאמנות אצל גיורא דותן.
10 סלמן השיג את המסמך מדותן ובעקבות כך הודיעו הקונים כי אינם מסכימים לשלם
11 400,000 דולר אלא רק 200,000.
- 12
- 13 גם באשר לחלוקה של הסכום הנ"ל מסר מספר גרסאות. אליבא לעדותו, הנאשם
14 היה אמור לקבל מתוכו 50,000 או 70,000 דולר. בנ/47 אמר ששאוולי היה אמור לקבל
15 100,000 דולר, הוא וכרמלי 50,000 דולר, כל אחד. בהודעה - נ/49 אמר שאינו זוכר.
16 לאחר שהוצג בפניו המסמך אמר ש - 150,000 היו אמורים לעבור לשאוולי ולעו"ד
17 לשם ו - 50,000 אליו, מתוכם היה אמור להפריש סכום מסויים לאדריכל גלבו.
18 בהמשך אמר שמשאוולי ידע שחלקו של גדי כרמלי 50,000. בנ/53 גם אמר שחלקו של
19 שאולי 100,000 דולר. בחקירה הנגדית אמר שהנאשם היה כל הזמן בצל שלו ואמור
20 לקבל מחלקו.
- 21
- 22 מסתבר שלגבי הסך של ה - 200,000 דולר קיימים שני הסכמים. האחד שנתפס אצל
23 ג'רבי ובו מחק את שם החברה - נ/1 והשני - ת/22. בראשון צויין כי על היועץ לעשות
24 כל שיידרש לשם הגדלת אחוזי הבניה בנכס. בשני דובר על עשיית כל שיידרש לשם
25 שינוי היעוד למקבץ דיור (אף כי בלהלן נרשם הגדלת אחוזי הבניה). הוצע לו,
26 בחקירה הנגדית, שעשה קומבינה עם המתווך סלמן לפרק את ההסכם הגדול, אשר
27 טיפל בשני הנושאים, לשני הסכמים, כשהחתימה בדף השני על חלק. לאחר שהנאשם
28 יחתום על אחד מהם לצרף את חתימתו גם לשני ולא לחלוק את הכסף עם שאולי.
29 הוא לא ידע לומר למה נעשו שני הסכמים אך שלל את המיוחס.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1
2 להשלמת התמונה יצויין שגם סלמן הכחיש את האמור. כשנטען בפניו שהוא וג'רבי
3 ניסו לעשות יחד קומבינה, לעבוד גם על הקונים וגם על הנאשם אמר שהוא מוכן
4 ללכת למכונת אמת על הדבר הזה.
5
6 הנאשם, בהתאם לדברים שמסר ג'רבי, לקח את הטיוטא ולא חזר אליו. לא רצה
7 לחתום (נ/49, עמ' 3, שי 70 - 71, עמ' 4 שי 13).
8
9 לגבי ההסכם הנוסף, על מחצית מהסכום, **הנאשם** העיד שהלך לקבלו רק משום
10 שהיה תלוי בג'רבי מבחינה קיומית. כן אמר שהגיע אליו אדם מירושלים, ממשד
11 הפנים, וביקש 120,000 דולר כדי לסדר את העניינים (עמ' 219 שי 5 - 7; ת/1, עמ' 5,
12 שי 177 - 178). הוא לא חתם ולא התכוון לחתום על אף אחד מהחוזים האמורים.
13
14 לגבי אותה התנהלות יש את עדויות הרוכשים הפוטנציאליים, יאיר רבינוביץ ויעקב
15 בר, את עדות המתווך, אורי סלמן, את עדות ראש המועצה, גדי כרמלי, ואת עדות
16 האדריכל אליו פנה הנאשם, שמעון אסבן.
17
18 **יאיר רבינוביץ**, ע"ת 2, סיפר שהוא רו"ח העוסק, בין היתר, בנדל"ן מניב. בין השנים
19 2003 - 2004 היה שותפו של יעקב בר. הוא היה בודק את העסקאות מבחינה
20 פיננסית, היה אחראי לניהול המו"מ ולמימון. בר היה מזהה עסקאות "ומביא אותן
21 לשולחן".
22
23 הוא לא זכר, לא בעדות ולא בחקירה, האם הגיעה אליו דרישת תשלום על סך
24 400,000 דולר. הוא לא זכר את ג'רבי ולא את סלמן. הודעתו - ת/38.
25
26 הוא סיפר על פגישה אצל ראש המועצה, או המועמד לרשות המועצה, אשר אמר,
27 עפ"י זכרונו, שלא ניתן אישור להקמת בית אבות בנכס וזו אחת מהסיבות שהעסקה
28 לא יצאה לפועל. בהודעה אמר שלא יתנו להקים במקום מקבץ דיור. בחקירה
29 החוזרת הבהיר שהכוונה לבית אבות המושכר כולו למ"י באמצעות עמידר. ג'רבי

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 בהודעה מיום 25.11.04 דיבר על בית אבות כמקבץ דיור לעולים חדשים (נ/49, עמ' 2,
2 שי' 33).

3

4 18. יעקב בר, ע"ת 3, זכר יותר פרטים. לדבריו, את הנאשם הכיר באמצעות המתווך
5 סלמן. סלמן הציג בפניו עסקה במסגרתה ניתן להקים במקום מקבץ דיור. התנאי
6 הבסיסי לרכישת הנכס היה תוקפו של חוזה עמידר ואישור המועצה המקומית
7 להקמתו. תנאי נוסף היה אישור להקמת שתי קומות נוספות, כך שהעסקה תהיה
8 כדאית יותר מבחינה כלכלית ותתאים לחוזה עמידר.

9

10 אליבא לעדותו, שווי העסקה היה כ - 8,000,000 דולר והיא כללה שני נכסים נוספים,
11 משרדים בר"ג ומגרש בהוד השרון. הסכום הנ"ל היה אמור לעבור לכונס הנכסים
12 ואילו סכום נוסף היה אמור להיות משולם לנאשם, לכיסוי חובותיו. הוא זכר ויכוח
13 באשר לגובה הסכום. תחילה נדרשו לשלם סך של 400,000 דולר. אח"כ סגרו על
14 כ - 250,000 דולר או משהו כזה. בחקירה החוזרת אישר שמי שניהל את המו"מ
15 להורדת הסכום שישולם לו ישירות לכ - 250,000 דולר היה הנאשם, וזאת לאחר
16 שהוצגו בפניו דברים שמסר בהודעתו מיום 7.1.05 (עמ' 96, לפרוט' מיום 29.3.11,
17 שי' 16 - 22). לדבריו, הנאשם היה אמור להשיג את האישורים לעסקה.

18

19 הוא שלל ידיעה לגבי כך שהסך של 400,000 דולר נדרש כדי להשיג את האישורים.
20 כשנשאל מי בדיוק ניהל עמו את המו"ל, הנאשם או סלמן, השיב שהם כל הזמן היו
21 קשורים. שלפעמים סלמן גם בא לבד.

22

23 העסקה לא יצאה לפועל בהעדר אישורים להוספת שתי קומות ומאחר וחוזה עמידר
24 לא היה בתוקף. הוא מסר שהנאשם וסלמן הציגו בפניו מכתב לפיו יש אישור עקרוני
25 להוספת שתי קומות אולם זה לא סיפק אותם.

26

27 כן העיד שנפגש פעם אחת עם האדריכל גלבוע, אליו הופנה ע"י הנאשם. גלבוע אמר
28 שלא קיים אישור להקמת מקבץ דיור בנכס. במועצה לא היה.

29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 גלבוע העיד שהוא לא זוכר פגישה איתו. שזה "דמיונות של אנשים" (עמ' 396
2 ש' 5 - 8).
3
4 **אורי סלמן**, ע"ת 7, סיפר כי באותה תקופה עבד כמתווך. הנכס הוצע לו ע"י האדריכל .19
5 גיורא דותן, אשר הפנה אותו לכונסת הנכסים. מספר הטלפון שלו הועבר ע"י דותן
6 לקריגר, שיצר עמו קשר וקבע פגישה. בפגישה נכחו שניהם בלבד. הנאשם הציג בפניו
7 את התוכניות והאישורים, בכללם אישור משרד הקליטה שבאותה תקופה לא היה
8 בתוקף. הוא היה מעוניין בנכס רק לצורך הפיכתו לבית אבות והנאשם הבטיח שניתן
9 להשיג את האישורים המתאימים.
10
11 הוא הציג את העסקה בפני רבינוביץ ובר ובמקביל ערך הסכם שכ"ט עם הנאשם. כן
12 היה אמור לקבל שכ"ט גם מבר.
13
14 הוא נפגש עם ג'רבי במסגרת המו"מ עם החברה. אולם, בפגישות בבנק ובמו"מ עם
15 רבינוביץ רק הנאשם השתתף. לג'רבי היה זקוק כאשר רצה לקבל נתונים על העסקה.
16 הוא לא זכר דרישת תשלום בסך 400,000 דולר לצורך השגת האישורים לתוספת
17 אחוזי בניה. כן לא זכר שהנאשם הציג בפניו את ת/21 והתלונן על הדרישות של
18 ג'רבי. הוא לא שלל את האפשרות שאמר לבר שיש דרישה לתשלום האמור אך לא
19 זכר.
20
21 גם הוא וגם ג'רבי שללו נסיון למכור נכסים של הנאשם לאחר שהוצג בפניהם נ/36.
22 ג'רבי העיד שזו פעם ראשונה שהוא רואה את המסמך. סלמן העיד שמישהו כתב את
23 שמו על ההסכם, שהוא לא חתום עליו. שג'רבי לא ניסה למכור לו שום נכסים. ג'רבי
24 רק ניסה להציע לו מגרשים חקלאיים בתל מונד. הנאשם העיד שנ/36 נמסר לו ע"י
25 סלמן, אשר מסר שניהל מו"מ עם ג'רבי על הנכס בהוד השרון. סלמן לא עומת עם
26 הדברים. אשתו של ג'רבי אמרה שהמסמך לא הודפס על ידה והיא לא ידעה במה
27 מדובר.
28

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 סלמן מסר כי כתנאי לעסקה הרוכשים דרשו אישורים לחידוש החוזה עם משרד
2 הקליטה ואישור הועדה המקומית והמחוזית. הנטל להשגת האישורים היה על
3 הנאשם. כשנאמר לו שהיה אישור לבית אבות אך לא למקבץ דיור לא בדיוק זכר
4 למה היתה הכוונה (עמ' 154, שי' 18 - 22; עמ' 155, שי' 25 - עמ' 156, שי' 5). בהודעה
5 דיבר על מקבץ דיור או על ביה"ס האמריקאי, כפרוייקטים שעניינו אותו
6 (נ/66, עמ' 2, שי' 32 - 33).
- 7
- 8 שהוצג בפניו ת/19, העיד שאת המסמך ראה לראשונה במשרד של גיורא דותן ואח"כ
9 אצל עו"ד נמרוד אשכול. הוא לא גנב אותו ולא לקח בכח. אולם, המסמך לא היה
10 טוב ולא סיפק את הקונים. בהעדר אישורים העסקה לא יצאה לפועל.
- 11
- 12 **גדי כרמלי**, ראש המועצה, העיד שלגבי שנת 2003 פנו אליו עו"ד נמרוד אשכול, מפרק
13 החברה, ורבינוביץ.
14
- 15 כשנשאל האם היה אמור לקבל שוחד בסך של 50,000 דולר בעבור מתן אישור, כפי
16 גרסת גירבי, השיב "לא דובים ולא יער".
17
- 18 להשלמת התמונה יצויין ש**הנאשם** העיד שהחווה עם משרד הקליטה היה בתוקף
19 באותם הימים. בהודעה ציין, בתנאי שראש המועצה יתן את הסכמתו (עמ' 217
20 שי' 8 - 14; ת/1, עמ' 4, שי' 153 - 154). כתב ערבות היה קיים עד מאי 2004 - נ/70.
21 בחקירה הנגדית אישר שיכול ורבינוביץ ירד מהמכירה גם בגלל זה אבל מה שהכריע
22 את הכף, אי הסכמה עם הבנק על גובה התשלום.
23
- 24 **שמעון אסבן**, עד ההזמה, העיד על הכרותו עם הנאשם ועם גירבי במסגרת פרוייקט
25 נאות הפקאן בהוד השרון. דעתו לא היתה נוחה מגירבי, וגם זאת בלשון המעטה,
26 נוכח המחירים שהתכוון לגבות, שהיו גבוהים בהרבה ממחיר השוק. אחרי הפגישה
27 עמו ביקש מהנאשם לא לראותו עוד במשרדו. הוא שלל מכל וכל את הידיעה
28 המודיעינית שגירבי מסר אודותיו.
29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 הוא העיד שהנאשם הראה לו דרישות תשלום גבוהות מאוד, בסך 400,000
2 ו - 200,000 דולר, בעבור טיפול בתב"ע והגדיר סכום זה כמטורף לחלוטין. המסמך
3 הוצג בפניו במשרדו, ע"י הנאשם, אשר כעס מאוד על העניין.
4

5 הוא לא ראה את החוזה ת/21, ת/22 או נ/1, אלא מסמך על נייר פשוט בו דרישה
6 דמיונית לחלוטין, עבור תב"ע קטנה מאוד. בהודעה ציין שאמר לנאשם שלדעתו
7 מדובר במשהו לא כשר לחלוטין. אמר שמהו פה מושחת ושלא יתעסק עם זה
8 (ת/50, עמ' 2, שי' 37 - 41). בהמשך לא שלל את האפשרות שראה את החוזה כשהוא
9 מקופל לחצי, ללא ציון שמות הצדדים.
10

11 בחלוף הזמן פגש את ג'רבי בועדה. ג'רבי, איש גדול מימדים, חסם את דרכו, במעבר
12 הצר, ואמר לו "אתה עושה לי צרות". התפתח ביניהם דין ודברים והוא עזב את
13 המקום. ג'רבי מסר בהודעה, מיום 25.11.04, שאסבן ידע מהנאשם על התשלום
14 המבוקש והדליף לשאולי, כדי לסכסך ביניהם. מכאן נוצר הנתק בינו לבין שאולי.
15 מאחר והפטטת מסוכנת לשאולי (נ/49, שי' 4, שי' 19 - 20). בהודעה מיום 6.1.05 ציין
16 שאסבן אמר לו בנוכחות ניסים חסון מהועדה, שיש שמועה שנתן שוחד לשאולי,
17 ששילם עבורו 200,000 ₪ למשכנתא. לגבי כך אמר שכשהדברים הגיעו לאוזני שאולי
18 הוא כעס עליו ולא דיבר איתו חודשים רבים (נ/60, עמ' 3, שי' 108 - עמ' 4, שי' 112).
19 אסבן בעדות שלל לחלוטין את המיוחס ואת הפגישה הנטענת.
20

21 כשג'רבי נתבקש להסביר את השוני בין שתי הגרסאות לא היה לו הסבר
22 (הפרוט' המוקלט מיום 27.3.11, עמ' 75 - 79).
23

24 גם לגבי אישום זה נשאלת השאלה מה ידע ומה עשה הנאשם עם שני המסמכים .23
25 שנמסרו לידינו. כיצד הוא ראה ופרש אותם בזמן אמת. הציטוטים המלאים בסיכומי
26 ב"כ המאשימה.
27
28
29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

בהודעתו הראשונה אמר :

1
2
3 "גירבי קבע עימי פגישה אצל עו"ד לשם במשרדו... בפגישה
4 השתכנעתי שעו"ד לשם הוא עו"ד שמייצג את האינטרסים של
5 הועדה... במשרדו של לשם קיבלתי את החוזה שאתם תפסתם
6 בביתי... בחוזה זה נתבקשתי לשלם סך של 400,000 דולר.
7 בחוזה אני מסתייע בחברה זו... לשם קבלת אישור של ועדת
8 שרונים וראש המועצה כדי שהנכס ישמש עפ"י החוזה עם משרד
9 הקליטה. אני הבנתי שבעצם אני מתבקש לשלם שוחד עבור
10 השרותים של חברת הייעוץ. לפי מה שאני משער ומבין הכספים
11 הללו יועדו בין השאר למר שאולי, יוסי גירבי אולי לראש המועצה
12 גדי כרמלי ואולי גם ללשם, אך אני לא יודע מה היתה אמורה
13 להיות החלוקה ביניהם". (ת/1, עמ' 5 ש' 163 - עמ' 6 ש' 171;
14 דברים דומים אמר גם לגבי החוזה השני, עמ' 5, ש' 176 - 177).

בהודעה השניה הוסיף ואמר :

15
16
17
18 "גירבי פנה אלי ואמר לי שניתן להסדיר את אישור הרשות, כלומר
19 הועדה בשרונים וראש המועצה, אך הדבר הזה הוא מסובך וכרוך
20 בתשלום... גירבי אמר לי 'אתה מבין שזה לא אני, אני מקבל מזה
21 רק חלק קטן'. אני הבנתי שמי שמקבל את הכסף זה יו"ר הועדה
22 שאולי, גירבי גם אמר לי שחלק מהכסף הולך גם לראש המועצה
23 גדי כרמלי. גירבי לא נקב בסכום וזימן אותי לפגישה אצל עו"ד
24 לשם שהוא עורך הדין של ועדת שרונים.... ברור לי שאני זומנתי
25 לעריכת חוזה המהווה עיגון התשלום עבור הסדרת האישור
26 הנדרש. המדובר כמובן בשוחד, אף אחד לא אמר את המילה שוחד
27 אך לכולם היה ברור כי מדובר בשוחד" (ת/2, עמ' 2, ש' 50 - 56).

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

בהתייחס לפגישה במשרד של לשם אמר :

"היה ברור לכולם כי יש להבטיח את כל מי שמעורב בעניין, כך
שאם באמת תינתן הסחורה כלומר האישורים תינתן התמורה
כלומר התשלום לחברת לש"ה" (עמ' 2, ש' 64 - 65).

בהודעה השלישית אמר :

חד וחלק הבנתי שדורשים ממני שוחד. חד וחלק הבנתי שמדובר
קודם כל בשאולי ואח"כ בגדי כרמלי" (ת/4, עמ' 6, ש' 153 - 154).

ומה עשה הנאשם עם אותם חוזים המעגנים תשלום שוחד, הציג בפני המתווך סלמן
והרוכשים, גם אליבא לדבריו.

"אני הראיתי את החוזה למי שהיה מעוניין לקנות את הנכס. והוא
אמר לי שמדובר בהרבה כסף והוא לא מוכן לשלם את הסכום
הזה" (ת/1, עמ' 5, ש' 171 - 172).

"מיד לאחר קבלת החוזה החל גירבי להפעיל עלי לחץ לחתימה על
החוזה. מסרתי לו כי הדבר לא תלוי בי אלא באנשים שמעוניינים
לרכוש את הנכס. אני הצגתי את החוזה לאורי סלמן שהיה מתווך
בשם הקונים והוא אמר שהוא לא מוכן לשלם סכום כזה ושהוא
יסדר את העניין" (ת/2, עמ' 3, ש' 80 - 82).

"ובקשר לחוזה שהוצע לי של 400,000 דולר תשלום לחברה של
גירבי הוא (הכוונה רבינוביץ) לא היה משלם בכל מקרה"
(ת/5, עמ' 2, ש' 28-29).

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 " ... אני לא הייתי מוכן לשלם דבר והלקוחות לא היו מוכנים לשלם
2 זאת. הלקוח היה יאיר רבינוביץ. אורי סלמן היה מתווך שהביא את
3 רבינוביץ... " (ת/2, עמ' 3, ש' 88 - 89).

4
5 "אחרי 10 ימים בערך אמרתי לגירבי שרבינוביץ מסרב לסכום.
6 גירבי אמר לי תן לי זמן לבדוק וחזר אלי ואמר 250,000 דולר ...
7 שזה לא כולל את הקומה הנוספת לכן הירידה בסכום. גם על זה
8 סירבתי. הסיבה העיקרית שכל העניין לא יצא לפועל זה בגלל
9 שרבינוביץ הלך בעצמו לגדי כרמלי והבין שאין סיכוי. בזה תם
10 העניין" (ת/4, עמ' 5, ש' 130 - 133).

11
12 בעימות עם גירבי, בחלק שלא הוקלד אמר :

13
14 "למיטב זכרוני החוזה לא היה על 400,000 דולר אלא על 250,000
15 דולר, זה מה שאני זוכר... הרעיון שאני צריך לקבל 100,000 דולר
16 אני שומע היום בפעם הראשונה... על כל פנים זה הוצג בפני אדון
17 רבינוביץ... " (ביחס לת/6 בעמ' 2, ש' 42, בת/6 במספר מונה
18 16:47).

19
20 בקשר לחוזה השני עם לש"ה, בעימות עם גירבי אמר הנאשם :

21
22 "מה שגירבי אומר זה נכון... הייתי איתו במשרד של לשם כשהכנו
23 את החוזה. זה נכון גם מה שהוא אומר שלא הסכימו לשלם"
24 (ת/6ב', עמ' 2, ש' 54 - 55).

25
26 "אני הצגתי את זה, אמרו לי תשכח מזה" (ת/6א, העימות
27 המוקלט, מספר מונה 26:49).

28

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 גם בב, הקונה, העיד שבתחילה נדרשו לשלם 400,000 דולר ומשסרבו סגרו על
2 כ - 250,000. סכום זה, עפ"י עדותו, נועד לכיסוי חובותיו של הנאשם (עמ' 89
3 ש' 27 - 29; עמ' 90 ש' 1).
- 4
- 5 24. מהדברים עולה שהמכשול היחיד מפני המימוש - סרוב הרוכשים לשלם את הסכום.
6
- 7 25. הנאשם אומנם התרעם על דרישת התשלום הגבוהה בפני האדריכל אסבן וידע שיש
8 לו "משהו חזק ביד". אך כל זה, והידיעה הברורה שמדובר בתשלום שוחד, לא מנעו
9 ממנו מלפנות אל הרוכשים ואל המתווך ולהציג את הדרישה. בעדות אישר שהציג
10 את הדרישה הראשונה אך לא את השניה. מהחקירות ומעדות בר עולה שגם השניה,
11 קרוב לודאי, הוצגה. אילו היו מסכימים לשלם מן הסתם תשלום השוחד היה יוצא
12 לפועל.
- 13
- 14 הוא אמנם לא חתם על החוזה עם לש"ה. אולם, כפי העולה מהודעתו, בהתייחס
15 לחוזה הראשון, ממאי 99, אלו תשלום לשאולי היה עוזר, הוא היה משלם.
16
- 17 "אני לא התבקשתי לשלם לשאולי ולא שילמתי לו ביודעין מה שכן
18 הייתי בכזאת מצוקה שאם כן הייתי מתבקש לשלם וזה מה שהיה
19 עוזר לי הייתי עושה את זה. כמו כל אחד אחר" (ת/4, עמ' 5,
20 ש' 107 - 108).
- 21
- 22 הלחץ והמצוקה רק גברו לאחר שובו לארץ, בהיותו חסר כל.
23

הערכת עדויות וסוגיות השנויות במחלוקת

- 24
- 25
- 26 1. ג'רבי גוייס והעיד בתיק זה כ"עד מדינה", על כל המשתמע מכך.
27

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

2. על המגעים עמו העיד נצ"מ אפרים ברכה, סני"צ בשעתו, ע"ת 8, ראש מפלג חקירות
מקרקעין, באותם הימים. מי שיזם את השיחה הראשונית היה רכז המודיעין ביחידה
הכלכלית, זובי כהן, ע"ה 3.
- לפני השיחה ידע ברכה שגירבי יועץ נדל"ן, המקורב לשאולי, "ושהוא עשה איתו
דברים". ידע שהוא מקור מודיעיני של היחידה אך לא ידע אלו ידיעות סיפק. כן ידע
כי באותו זמן מתנהלת חקירה סמויה נגד שאולי, יו"ר שרונים. תעוד השיחה - נ/3.
- הוא סיפר לגירבי שהם חוקרים את פרשת שרונים ונתן לו לחשוב שקיים נגדו "חומר
ראיות מסבך". נתן לו תחושה קטסטרופלית שהוא יכנס לכלא לשנים רבות. שכדאי
לו לשתף פעולה. הוא לא פסל את האפשרות שאמר לו כי עליו לשמש עד מדינה, כפי
עדות גירבי, אשר ביקש להיות עד מרחוק.
- רכז המודיעין העיד שהוא ששוחח עם גירבי על האפשרות והניח שהוא זה שהעלה
את ההצעה.
- למיטב זכרונו של ברכה, באותה עת הוא לא ידע על תשלום המשכנתא של שאולי.
גירבי גם לא סיפר שהוא משמש כעד מדינה בפרשת בנק משכן. על היותו עד מדינה
ידע רק כשהגיע לפרקליטות. אז הוחלט שלא לערב בין הפרשיות ולא לשוחח עמו על
הפרשה האחרת, היות והתיק כבר היה מצוי בהליכים מתקדמים, אחרי כתב אישום.
מהטעם הזה גם נמנעו מלחקור את כרמי בתיק זה.
- הדרישות של גירבי בעבור נכונותו לשמש כעד מדינה כללו, כסף, בסך של
100,000 דולר, חסינות, סיוע בהוצל"פ, סיוע במנהלת ההגירה וסיוע לבנו. לאחר
החתימה גירבי ביקש שידבר עם ראש ההוצל"פ כדי שיבטל את החלטת מימוש
המשכנתא על ביתו. הוא השיב שיראה מה ניתן לעשות. הוא הפעיל תחבולות שונות,
לתת לו תחושה טובה שיש תמיכה. בפועל לא סייע בעניין זה וגם לא בעניין מנהלת
ההגירה. כל שרצה, לתת לו הרגשה טובה. מה שקיבל, אי העמדה לדין, דמי מחייה

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 בסך של כ - 3,500 ₪ וכן סיוע מרכז המודיעין בועדת תכנון ובניה מחוזית, מה שלא
2 היה אמור לינתן, נוכח התנהלותו הבעייתית של ג'רבי. תעוד המפגש - נ/82, נ/82א.
3
- 4 בחקירה הנגדית, כשנשאל על שום מה ג'רבי בחקירותיו בבנק משכן לא סיפר על
5 המשכנתא של שאולי, השיב שהיה לו אינטרס שלא לדבר על כך, כי רצה להמשיך את
6 הקשרים עמו. בהקשר זה אמר שג'רבי ציפה ממנו שיסייע לו בכל דבר שאפשר בנושא
7 קרקע ונדל"ן בתחומי הועדה המקומית שרונים. היה לו חשוב שכולם ידעו שהוא
8 בקשר טוב עם שאולי "... ושתהיה לו דלת פתוחה לפרנסה" (עמ' 169, ש' 13 - 15).
9
- 10 עד מדינה הינו שותף לדבר עבירה המעיד בתמורה לקבלת טובת הנאה מהמדינה. 3.
11 נוכח כן עולה החשש כי יעשה הכל על מנת לרצות את חוקריו, בשלב החקירה, ואת
12 המאשימה, בשלב העדות, ולו על חשבון אמירת האמת.
13
- 14 לאור החשש האמור, סעיף 54א(א) לפקודת הראיות קובע שעדות שותף עד מדינה
15 טעונה סיוע.
16
- 17 ברם, דרישה זו לא מתקיימת בעבירת השוחד. סעיף 296 לחוק העונשין, שהוא
18 ספציפי לעבירה, קובע כי ביהמ"ש רשאי להרשיע על יסוד עדות אחת, אף אם זו עדות
19 שותף לעבירה. בפסיקה הובהר שהסעיף חל גם על עדות עד מדינה.
20
- 21 משכך, יש לבחון את עדותו בזהירות כפולה ומכופלת. אף כי לא נדרש סיוע וגם לא
22 דבר לחיזוק, עדותו תבחן אל מול כלל הראיות, על מנת לראות האם ניתן למצוא לה
23 לתמוכין נוספים, כפי, שבצדק, עשו גם ב"כ המאשימה.
24
- 25 ומן הכלל אל הפרט, עד מדינה הוא כאמור, שותף לדבר עבירה, וג'רבי אכן היה שותף 4.
26 של הנאשם במלוא מובן המילה.
27
- 28 עד מדינה, מטבע הדברים, אינו "טלית שכולה תכלת" ועל אחת כמה וכמה עד
29 המדינה בתיק זה. ג'רבי הוגדר, ע"י חוקריו, בנ/83, כ"עברייך פיקח ובעל קשרים"

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 ואכן כך. מדובר באדם מתוחכם ומניפולטיבי, אשר מתנהל בדרכים עקלקלות. מתן
2 שוחד והתנהלות לצד החוק אינם זרים לו. בהודעותיו במשטרה נפרשת מסכת ארוכה
3 של ארועים, שאינם קשורים בנאשם, בהם היה מעורב, או ידע על התרחשותם והיה
4 קשור אליהם בדרך זו או אחרת.
5
6 הוא אינו בוחל בעשיית דברים "לא כשרים" כדי לקדם את מטרותיו. וכשהדברים
7 נחשפים, הוא מוכן "להפקיר" את שותפיו כדי להציל את עורו. כך עשה בהיותו עד
8 מדינה בפרשת בנק משכן וכך בענייננו.
9
10 הוא ניהל מערכת יחסים הדוקה עם שאולי, שכל מטרתה לקבל ממנו טובות הנאה
11 עקב תפקידו ומעמדו כיו"ר הועדה המרחבית לתכנון ובניה שרונים. מהודעותיו ניתן
12 ללמוד כי סייע לו רבות. הגדיר עצמו "כבנקט של שאולי" (נ/47 ט"ז 4). קנה עבורו
13 מזוזות בסכום של 2000 ₪. שילם כספים לאמו. קנה פיתות של הרב עובדיה בעלות
14 של 1000 ₪. שילם סך של 30,000 ₪ לחברה ממנה רכש שאולי מרצפות לבניית בית
15 כנסת באילת. מימן עבורו חלק מתשלום האוטובוסים להסעת בוחרים לקלפיות, עת
16 התמודד כנציג ש"ס, באזור נתניה, בבחירות לכנסת. מימן נערות ליווי, בסכום של
17 כ - 5,000 ₪, וביקש מהשר אלי ישי לקדמו בתפקיד.
18
19 על הרקע הזה ועל מנת לקדם את האינטרסים שלו נטען ששילם את המשכנתא של
20 שאולי ע"י החברות של הנאשם, ללא ידיעתו.
21
22 ברם, לא ניתן להתעלם מהעובדה שכאשר פרט את כל האמור לא ציין בשום שלב
23 שלנאשם היה חלק בכך. הוא הפריד בין פועלם המשותף לבין פעילותו העצמאית
24 למען שאולי וטובות ההנאה שקיבל בתמורה. קרי, אין נסיון להעצים ולהפריז לגבי
25 חלקו של הנאשם.
26
27 הוא אמנם לא זכר מתי בדיוק פנה אליו שאולי בבקשה לתשלום המשכנתא, לפני או
28 אחרי ביקור השמאים מטעם הקונים, אך אמר ששאולי "בנה עליו תשתית". טיפח
29 אותו בשביל העתיד. שענה בחמימות יתרה לבקשתו, כדי שיצליחו למכור את הנכס.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 בבחינת שלח לחמך על פני המים. שיטה של "תן וקח" שלמד מהנאשם. בתמורה
2 קיבלו את הקואופרטיביות שלו. שהוא "בעורף" שלהם. לשאלה מדוע בשיחות
3 המוקלטות שעשה עם שאולי, במטרה לחזק את עניין השוחד, לא העלה את תשלום
4 המשכנתא, אמר שזרם איתו. שלא הנחו אותו לדבר על כך.
5
6 חשוב לציין כי ג'רבי ככלל מסר עדות די עקבית אל מול הודעותיו, למעט סתירות
7 כאלה ואחרות עליהן עמד ב"כ הנאשם, בהרחבה, בסיכומיו. נכון שבחקירתו הנגדית
8 ביקש לראות את הודעותיו ואת המסמכים עליהם נחקר, בעוד בחקירה הראשית
9 מסר עדות רצופה ושוטפת. ברם, אין לשכוח שלחקירה הראשית הוכן ע"י באי כח
10 המאשימה, ובצדק, שאם לא כן היו מועלים בתפקידם (עמ' 50 ש' 6 - 7). מן הסתם
11 ידע מה ישאל והוצגו בפניו, עובר לעדות, המסמכים הרלוונטים. בחקירה הנגדית
12 היתה התמקדות בפרטים. קשה לצפות מכל עד, בין אם זה ג'רבי, הנאשם והעדים
13 האחרים, שיזכרו, לפרטי פרטים, כעבור עשור ולמעלה מכך את השתלשלות
14 הארועים המדוייקת. בפרט כאשר מסר עדויות עמוסות פרטים גם בפרשה זו וגם
15 בפרשת בנק משכן, כאשר חלק נכבד מההודעות בפרשה זו כלל לא מתייחס לנאשם.
16 גם הנאשם עצמו, כשנחקר אודות הרשימות שראה, אמר, ובצדק "החודש זה 11
17 שנים זה מעבר ליכולתי לזכור" (עמ' 240 ש' 7 - 8).
18
19 לעניין הסתירות ככלל, לדוגמא בעניין השמועות שהפיץ אסבן ואופן חלוקת
20 הסכומים, ה - 400 ו ה - 200,000 דולר, לא הכל ניתן להסבר, למעט העובדה שלא
21 דייק בדבריו. בעניינו של אסבן, אך סביר שדיבר על דרישת הכסף המאוחרת אליה
22 נחשף אסבן ע"י הנאשם (ראה גם נ/52 ש' 252 - 270). בעניין חלוקת הכסף, מדובר
23 בחלוקה רעיונית בלבד, במספר ורסיות שלא יצאו לפועל ולכן אין סיבה שיזכור. הוא
24 גם לא זכר, עד להודעתו האחרונה - נ/60 את הסכום של ה - 400,000 דולר. בהשאלה
25 ניתן לקחת את הדברים שאמר רבינוביץ כשלא זכר את גובה העלויות "...אך טבעי
26 ששום פרט מעסקה שלא בוצעה לא זכור לי..." (עמ' 85 ש' 4 - 5). כנ"ל סלמן שנקב
27 במספר סכומים לגבי העסקה שלא התממשה.
28

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 דווקא קטע הפרוטוקול שהוגש מהתיק נגד שאולי, ת"פ 3575/08, מיום 5.9.11,
2 המתייחס לחלק מזערי מעדות ג'רבי, לעדות נקודתית ולפיה עשה את שעה מטעמי
3 ידידות גרידא, כעזרה לחבר, ולא בבחינת מתן שוחד, מלמד שבכל השאר, ככל
4 הנראה, היה עקבי. ועדיין, גם באותו קטע אמר, באחת מגרסאותיו, שמבחינתו זה
5 היה שוחד (עמ' 345, ש' 23), ועמד על כך שהנאשם רצה לדעת מה התמורה שיקבל
6 בעבור תשלום המשכנתא של שאולי. ג'רבי התחבר עם שאולי מטעמים מובנים, על
7 מנת שישרת את האינטרס שלו. אמר שהיה הולך אליו למלון, הולך איתו לכל מיני
8 מקומות, עוזר לו (עמ' 7 לפרוט' המוקלט, מיום 27.3.11, ש' 33 - 35). "הייתי חבר
9 טוב של שאולי..." (נ/49, עמ' 4, ש' 150 - 151). התשלום הזה, כמו כל השאר, נועד
10 להשיג שיתוף פעולה מצידו. לתשלום המשכנתא מחוץ להקשרה התייחס גם בהודעה
11 מיום 28.11.04. כשפתח את ליבו בפני עו"ד לשם וכעס על כי ניצלו אותו סיפר על
12 התשלום משנת 99 ע"י הנאשם (נ/50 עמ' 4, ש' 14; כנ"ל נ/51, עמ' 3, ש' 92).
13
14 בהודעה לאחריה, מיום 1.12.04, אמנם קשר את התשלום לתמורה אישית שהוא
15 קיבל משאולי. אמר "בהקשר ל - 150,000 הראשונים של קריגר, ארוחות חינם לא
16 היו" (נ/51 ש' 6). שאולי קרא לו ונתן לו מסמכים לגבי שטחי הפשרת קרקעות באבן
17 יהודה. "...והבנתי ששאולי נתן לי את הניירות האלה כדי שאני אגמור לו את
18 המשכנתא של ה - 150,000 שקל" (עמ' 2 ש' 26 - 27). אז נכון שזה משרת את
19 האינטרס שלו והוא אכן ניסה לעשות דברים בהקשר שלא צלחו, אך זה עדיין לא
20 אומר שלא משרת גם את האינטרס של הנאשם. ראה בעניין זה הודעתו מיום 6.12.04
21 בה הבהיר שהתמורה היתה קואופרטיביות מצד שאולי מול הקונים העתידיים
22 ולרצות את הנאשם בכל מה שקשור לבניין, להיתרים ולזכויות הבניה (נ/53, עמ' 6,
23 ש' 237 - 238).
24
25 בחקירה הנגדית היה אמנם מאוד זהיר. לא בטח בב"כ הנאשם וביקש לראות את
26 שאמר בהודעותיו ואת המסמכים, בטרם מענה. מעדותו עולה שכך גם הונחה וזה
27 בהחלט לגיטימי. "אמרו לי שמותר לי לראות מה אמרתי" (עמ' 27 ש' 14). זכרוננו גם
28 לא רוענן לגבי פרשת בנק משכן ולכן כשנשאל בהקשר זה לא זכר והסביר שלא עבר
29 על החומר. נכון שלא תמיד ענה בצורה מצומצמת על השאלות שנשאל בחקירה

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 הנגדית ולעיתים שילב את שמו ותאר את חלקו של הנאשם. ואולם, חרף מורת רוחו
2 של בא כוחו, טבעי שיעשה כן ככל שהנאשם היה שותף לדברים. היו פעמים שלא זכר,
3 בעיקר כשלא הוצג בפניו החומר. חוסר זכרונו התגבר בד"כ לקראת סיום היום. הוא
4 אמר שהוא עיף ושמרגיש אטום (עמ' 80 ש' 16). בשלב מסויים אפילו התעייף
5 מלקרוא את שהוצג בפניו.
6
7 נכון שגירבי, כמו כל עד, נוטה להשלים את התמונה, כפי עדותו לגבי הפתק
8 הורוד - ת/20. הפתק הוצג בפניו לראשונה בחקירה. בעדות אמר ששאוּלי מסרו
9 לנאשם במסעדה, אף שלא ראה זאת בפועל. עם זאת, בחקירה הנגדית תיקן עצמו
10 ואמר שראה את הפתק במשטרה. אין בכך כדי להשליך באופן מהותי על עדותו.
11
12 נטען להתערבות מצד ב"כ המאשימה ולאִימוץ התשובות שנתנה ע"י העד. לא
13 התרשמתי כי כך היו פני הדברים. היו מקומות שגירבי ביקש לראות מה מסר
14 בהודעות וכשב"כ הנאשם לא הפנה ספציפית ועל מנת לייעל את הדברים עשתה כן
15 ב"כ המאשימה, בהסכמה.
16
17 על פניו לא נראה כי היה לו מניע להפליל דווקא את הנאשם. החקירה התמקדה
18 בשחיתויות בשרונים, כאשר במוקד עמד שאולי. ואכן, גירבי מסר שמות של אנשים
19 נוספים אשר היו מעורבים בפרשיות שוחד בשרונים, מעבר לשמו של הנאשם
20 (פרוט בנ/47 ובהודעות בהמשך). יתרה מכך, אמר שהעדוּת נגד הנאשם אינה קלה לו.
21 שלא נעים לו (עמ' 64 ש' 14 - 15). ועדיין, מדובר במי שדואג קודם כל לעצמו ולעורו,
22 וזו התוצאה.
23
24 זו גם הסיבה מדוע בפרשת בנק משכן לא אמר דבר על תשלום המשכנתא של שאולי.
25 הוא היה מעוניין להמשיך לעבוד איתו ולנצלו לצרכיו. ולכן, כל עוד צרכי החקירה לא
26 חייבו לחשוף זאת לא עשה כן. אין גם לשכוח שהנאשם, מטעמיו הוא, גם לא עשה כן,
27 למרות שנחשף לשמו גם אליבא לדבריו. גירבי הוא אינטרסנט אשר דואג היטב
28 לאינטרסים של עצמו, אך גם לאינטרסים של הנאשם, כאשר יש להם אינטרס
29 משותף.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1
- 2 **הנאשם**, לעומתו, ניסה להציג עצמו לאורך כל הדרך כדמות פסיבית, למזער את
- 3 חלקו. אליבא לעדותו, בתחילה, כשגירבי ביקש לעבוד עמו סרב. עם הזמן, לאחר
- 4 שנודע לו על קשריו עם ש"ס ובכלל שינה את החלטתו. תיאר אותו כמי שנהג לטפל
- 5 בענייניו, מקטן ועד גדול, וזה היה לו מאוד נוח. ואולם, חרף כל הסמכויות שהאציל
- 6 אליו, לא הסמיכו להיות מורשה חתימה ולחתום על שיקים של החברה. בפועל
- 7 מסתבר שגירבי חתם.
- 8
- 9 בהתייחס לתשלומי המשכנתא של שאולי, טען שלגבי כל הלווים הפיקטיביים מבנק
- 10 משכן גירבי אמר לו כמה שיקים ועל אלו סכומים והוא היה ממלא בהתאם. "גירבי
- 11 או מי מטעמו בא והודיע לי שצריך לשלם היום, מחר כך וכך ואני הוצאתי שיק של
- 12 החברה לפקודת בנק משכן בלבד ובזה נגמר חלקי" (עמ' 210, ש' 7 - 25). טען, בניגוד
- 13 לעדות גירבי, שלא קיבל לידי רשימות לצורך כך. רשימות מן הסתם היו. ככל
- 14 שמדובר, לקראת הסוף, ב - 50 עד 60 לוויים חייבת להיות רשימה, שהרי אין לצפות
- 15 שגירבי יזכור כל סכום, באשר לכל לווה, כאשר מדובר בסכומים שונים. ואם קיימת
- 16 רשימה, מה ההגיון שישב ויקריא מתוכה. בחקירה הנגדית, בהתייחס לרשימות,
- 17 אמר "יש כאלה בלי סוף אני חושב". נשאלת השאלה למה התכוון אם לא ראה את
- 18 הרשימות עליהן מדבר גירבי (עמ' 238, ש' 15 - 18).
- 19
- 20 יתרה מכך, הנאשם מצטייר כאדם מסודר, מי אשר מחזיק שני יומנים ומתעד בהם
- 21 דברים שונים, כפי עדותו. לדוגמא, תעוד השיקים הדחויים. נשאלת השאלה מדוע,
- 22 אם כן, דווקא לגבי תשלום המשכנתאות הפיקטיביות העדיף שלא לתעדם !!! הרי
- 23 התשלום ממילא נעשה מחברות שבבעלותו כך שהיה נדרש, בכל מקרה, ליתן
- 24 הסברים.
- 25
- 26 יתרה מכך, מהחקירה הנגדית עולה שמעורבותו היתה גדולה יותר. כשעבר בקרבת
- 27 הבנק הפקיד בעצמו שיקים. כן ליווה מספר פעמים לוויים פיקטיביים לבנק אך לא
- 28 נכנס עמם אל כרמי אלא נתן לגירבי להיכנס. הוא חיכה בקפיטריה. לשאלה מדוע, לא
- 29 סיפק תשובה עניינית. בעימות עם גירבי, בתיק של בנק משכן - נ/25, אמר שגם את

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 הלווים שהוא הביא הוא לא החתים, מאחר ואינו בקיא בניירות. הוא הפגיש אותם
2 עם ג'רבי והלך. בהמשך הסתבר שגם היה לוקח חלק מהשיקים לטובת החברות
3 שבבעלותו. כך עשה, להערכתו, לגבי 18 לוויים.
4
5 הסבר נוסף שמסר על שום מה הותיר את הלוויים לטיפולו של ג'רבי, מאחר וג'רבי
6 בודד אותו מהם, שלא ידע כמה כסף הם מקבלים וכמה הוא לוקח לעצמו. לא היתה
7 לו תשובה מדוע אם כן לא טיפל בלוויים שהוא הביא.
8
9 מדובר בדפוס התנהגות הימנעותי החוזר על עצמו. דפוס של הרחקה עצמית מכל
10 מעורבות שאינה כשרה. מותר הוא לג'רבי לעשות את העבודה המלוכלכת או, כפי
11 עדות ג'רבי "בבנק משכן הייתי השליח של קריגר, הרוח החיה של קריגר, להוציא,
12 להכניס לעשות, לקחת ניירת, לעשות משכנתאות..." (עמ' 16 ש' 13 - 14). "בעניינים
13 של קריגר, הוא היה בשורה השניה. היה לו נוח ככה" (נ/60, עמ' 3, ש' 87). להזכיר,
14 ג'רבי העיד שהנאשם המתין מחוץ לחדר של כרמי בזמן הפגישה המשותפת עם
15 שאולי בעניין המשכנתא שלו. הנאשם, כזכור, הכחיש זאת. דוגמא נוספת לדפוס זה,
16 כשכרמי אמר שצריך לפתוח תיבות דואר הוא ביקש מחברתו, מלי, לעשות זאת. הוא
17 אישית לא פתח ולא ידע כמה תיבות היא פתחה.
18
19 הוא גם נמנע, לדבריו, מלקרוא את המסמכים והחוזים עליהם חתם או לא חתם. כך
20 לא קרא את חוזה המכר מיום 1.5.99 ולמרות זאת ידע לומר שהיה מנוסח אחרת
21 מהחוזה מיום 16.5.99. לא קרא את ההסכמים בהם עוגן תשלום השוחד בארוע
22 השני, לא ראה את ת/19 למרות שידע על קיומו, ולא ביקש לראותו, אך ידע להסביר
23 את תוכנו לאסבן.
24
25 היות ג'רבי המוציא והמביא גם התאים לאופן התנהלות ג'רבי. בהאזנת הסתר
26 לכרמלי, כאשר שוחחו ביחס לנכס, אמר לכרמלי "אני יכול להיות פרונט, אתה יכול
27 להוביל את זה לא בפרונט" (נ/38, עמ' 8).
28

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 גירבי בעימות עם כרמי, בפרשת בנק משכן, נ/10, אמר שהנאשם הבטיח לכרמי
2 להיות דירקטור בחברה שלו וגם דירה. כרמי אישר שנפגש עם הנאשם בקפולסקי
3 בהוד השרון אך אמר שלא הובטח לו כלום (גירבי התייחס לפגישה בקפולסקי בנ/25).
4
5 הנאשם באותו עימות, נ/25, אמר שלא נתן כסף לגירבי במטרה מוגדרת להעבירו
6 לכרמי. "אני נפגשתי עם כרמי ויכולתי לתת לו בעצמי". מאידך טען שלא היה בקשר
7 ישיר עם כרמי, למעט 3 - 4 פעמים שפגש בו. לדבריו, עיקר הקשר התבצע באמצעות
8 גירבי. טענה זו נסתרה ע"י אביבה אנג'ל, המזכירה, אשר העידה שכרמי נהג להתקשר
9 אליו ישירות. יתרה מכך, אמר שלא נתן דבר לכרמי. הוא חשב שצריך למנות אותו
10 לדירקטור בחברה שלו אך כששאל את גירבי איך לגמול לו גירבי אמר "שום דבר".
11
12 על פניו נראה כי אין המדובר במי שנוהל ע"י גירבי, מטעמי נוחות בלבד, אלא במי
13 שמנהל את עצמו ובפרט את ענייניו הכספיים. לכן גם גירבי לא היה מורשה חתימה.
14 מי אשר החליט להעסיקו רק לאחר שהבין שיש לו מה לתרום מבחינת קשריו
15 ויכולותיו המופלאות כמאכר לסדר עניינים. ניתן לומר כי שכר את "קשריו". ויותר
16 מכך, הוא דאג שלגירבי יהיה אינטרס לשרת את מטרותיו, כמנכ"ל חברותיו ובדרך
17 של שיתוף ברווחים, באמצעות חברת אטמוספירה.
18
19 נכון שלגירבי, כמתווך מקרקעין עצמאי בתחומי הועדה, היו גם אינטרסים פרטיים,
20 אשר ניזונו ממערכת היחסים הקרובה שלו עם שאולי. שאולי אכן היה הדלת
21 הפתוחה שלו לפרנסה, והוא דאג שכולם ידעו זאת. ואולם, דווקא מהיכרותו את
22 גירבי, כמי שאינו בוחל באמצעים, כמי שהיה שותפו בלקיחת המשכנתאות
23 הפיקטיביות בבנק משכן, היה עליו לדעת באיזה אופן משיג הוא את שיתוף הפעולה
24 מצד שאולי. וכפועל יוצא, את היחס החם שקיבלו נציגי הרוכשים בוועדה בשלב
25 הקריטי של המו"מ לרכישת הנכס.
26
27 הנאשם היה נתון בסטואציה לא פשוטה עקב הפסקת הליווי הפיננסי ע"י הבנק. בשל
28 כך נטל את ההלוואות הפיקטיביות והיה לחוץ למכור את הנכס, כדי לשלם את

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 חובותיו. לקח כספים בשוק האפור וניהל פעילות ענפה של נכיון שיקים, באמצעות
2 אחרים.
3
4 הוא ניסה לצמצם גם את מערכת היחסים שלו עם שאולי למינימום האפשרי. אמר
5 שלא נכח בפגישת השמאים עם הועדה. אין ספק שערוץ הקשר העיקרי שלו עמו היה
6 גירבי. ואולם, דווקא בשל כך, ועקב ידיעת הנאשם כי הינו מקורב לשאולי, עשה
7 שימוש בשרותיו, כפי שעשה גם באישום השני, לאחר שאיתר רוכשים פוטנציאליים
8 לנכס, הוא ולא גירבי (ת/1, עמ' 4, שי 152 - 153; ת/2, עמ' 2, שי 43 - 44). אז גם ביקש
9 לדעת מה טיב הקשר שלו עם שאולי, באותה תקופה, בטרם ביקש את עזרתו. ידע
10 שבנה לעצמו קיום בזכות שאולי.
11
12 הפגישה עם שאולי במסעדה מאירה את ההכרות ביניהם באור אחר. ככל שלא סייע
13 לו עם תשלום המשכנתא בעבר, על איזה רקע ביקש ממנו שאולי לסייע לו עם ביה"ד
14 הרבני הגדול. מדוע שהנאשם יציע ערבות בנקאית ויגיע עם מסמכים מוכנים אם כל
15 יחסיו עוברים דרך גירבי ונעצרים בו. מדוע פתאום שאולי הרגיש עצמו חופשי לפנות
16 אליו ישירות!!? ואם לא חשב שמדובר בבקשה חריגה מדוע שמר על הפתק!!!
17
18 מעבר לפן ההימנעותי הוא גם מלא חששות כרימון "מכל מיני דברים" (עמ' 366
19 שי 14 - 15). אלתר שלטעמו מקושר לווידר ופעל מטעמו. בא כוחו, עו"ד ארנון חוטר
20 ישי, שעשה יד אחת עם עו"ד טוניק ושרת את האינטרסים של הרוכשים. הקשר בין
21 סלמן לגירבי. כרמי וגירבי שגנבו את כספו. סלמן שתיווך לבר שתיווך לרבינוביץ,
22 אשר לא דייק בדבריו. טיגרמן שהשכיר את שירותיו לכל דורש ולבסוף הכונסת
23 שעשתה יד אחת עם גירבי. כשנשאל אם "כולם עושים נגדך קנוניה" תשובתו היתה
24 "נכון, נכון, למה" (עמ' 372 שי 2 - 3). בר משקר, עו"ד טוניק בראש כולם משקר,
25 גלבע והמפרק, עו"ד נמרוד אשכול, שלא נתנו לו לראות את ת/19, את הסכמת
26 הועדה, בטרם ישלם, כשלא ברור גם לו מה האינטרס שלהם שישלם את ה - 400 או
27 ה - 200 אלף דולר.
28

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 הדברים מעוררים סמני שאלה רבים. האחריות נופלת על כולם, רק לא עליו. הדברים
2 נאמרו, עפ"י רוב, לקראת סוף עדותו, כשניכר שכבר היה מותש. קודם לכן ביקש
3 הפסקה, ובצדק. ביקש לשתות ונראה כי התעייף. אפילו בחקירה חוזרת התקשה
4 לשמור על ריכוז.
5
6 קיימות מספר סוגיות לגביהן היו הצדדים חלוקים ו/או נטען לבעייתיות בגרסת
7 גירבי והן תבחנה להלן.
8
9 **מבחינת לוחות הזמנים**, אין חולק כי החתימה על הסכם המכר, בארוע הראשון,
10 נעשה ביום 1.5.99, כ - 3 חודשים לפני התשלום הראשון ע"ח המשכנתא של שאולי,
11 שהועבר ביום 13.8.99 - ת/26.
12
13 נטען כי אם הכספים שולמו לשאולי כדי שימסור אינפורמציה טובה לרוכשים,
14 במטרה לשכנעם לחתום על ההסכם, כפי גרסת ג'רבי, אזי מתבקש שהכסף יועבר
15 עובר לחתימה. ובמילים אחרות, במועד בו שולם השוחד בפועל, הנאשם כבר לא
16 נזקק לשרותי שאולי, באשר יצא מהתמונה. יתרה מכך, אז גם התגלע סכסוך עם
17 הרוכשים, אשר תבעו את אכיפת ההסכם, בעוד הוא ביקש להשתחרר ממנו.
18
19 אין הכרח, כפי שנראה להלן, שהתשלום יעשה עובר לביצוע הפעולות בעטיין שולם.
20 אין גם לשכוח את פעילותו הענפה של ג'רבי מול שאולי ללא קשר לנאשם. שאולי מן
21 הסתם יכל לסמוך עליו מרגע שקיבל את ההסכמה לתשלום, וכדי להפגין את
22 יכולותיו נתן יחס חם לנציגי הרוכשים. בהודעה מיום 25.11.04 תאר ג'רבי תשלום
23 לאבו גולן שהופנה אליו ע"י שאולי באמצעותו הוא והנאשם קיבלו, באופן חריג, תוך
24 3 - 4 ימים, היתר לנכס, כשהנאשם המתין ברכב (נ/49, עמ' 1, ש' 4 - 17). מדובר
25 בהיתר מיום 18.5.99 - ת/12 (נ/60 עמ' 4, ש' 113 - 116). גם בהודעה מיום 6.12.04
26 ציין שהכסף שולם כדי ששאולי יהיה קואפרטיבי מול הקונים העתידיים וכך היה.
27 הוא התייחס אליהם "בחמימות יתרה" (נ/53, עמ' 4, ש' 49, עמ' 6, ש' 209 - 238).
28 אין גם לשכוח כי הנטל להשגת האישורים נותר, בהתאם להסכם, על הנאשם.
29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 08-3576 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 בהקשר זה הפנו ב"כ המאשימה גם לתכנית שנערכה ע"י גלבו, ביום 24.9.99 - נ/75,
2 לפיה הנאשם המשיך לטפל בעניינים הקשורים לנכס. ואולם, גלבו, בהתאם לעדותו
3 ולעדות הנאשם, עבר בשלב מסויים, לאחר החתימה, לעבוד עם עו"ד טוניק.
4 עו"ד טוניק לא אישר זאת.
5
6 בהתאם להודעת עו"ד אברהם גולדברג, עו"ד חיצוני העובד עם בנק משכן אנו יודעים
7 שהוגשה נגד שאולי תביעה על סך 175,624 ₪ ביום 28.2.99 בגין חוב המשכנתא. ביום
8 11.3.99 ביקש להטיל עיקולים והבקשה נענתה בחיוב. משמע, באותה תקופה, עובר
9 לחתימה על ההסכם, שאולי היה מוטרד מחוב המשכנתא, כך שסביר שזו התקופה
10 בה פנה אל ג'רבי, וזאת לפני החתימה על הסכם המכר. ההודעה על נספחיה,
11 ת/44 - ת/44 ג (ראה גם ת/43א לעניין מכתבי ההתראה שנשלחו עוד קודם לכן).
12
13 8. ג'רבי העיד כי התשלומים השוטפים ששולמו ע"ח המשכנתא של שאולי היו
14 בסכומים נמוכים, להבדיל מהחזרי הלווים הפיקטיביים, ולכן הנאשם לא יכל שלא
15 לשים לב לכך.
16
17 ב"כ הנאשם הפנה, בתגובה, לקבלות של מספר לוויים שגם הסכומים בעניינם היו
18 נמוכים.
19
20 מעבר לעובדה שמדובר במספר מצומצם של לוויים, עצם העובדה שהוצגו קבלות, חרף
21 גרסת הנאשם לפיה מעולם לא נמסרו לידי, מעוררת סימני שאלה. ג'רבי העיד
22 בהקשר זה כי לכל שיק הוצאה קבלה, שנמסרה לידי הנאשם. הנאשם בדו"ח
23 העימות עימו מסר בתחילה שיש לו קבלות ואח"כ אמר שאין (ת/6ב, עמ' 4,
24 ש' 131 - 134). הקבלות הוגשו ע"י בא כוחו, נ/4 - נ/7. חלק מהקבלות על סכומים
25 גבוהים. גם בשיקים לחסול המשכנתאות בד"כ הסכומים היו גבוהים - נ/8.
26
27 9. בהתייחס לתעוד השיקים, ג'רבי העיד כי הנאשם נהג לרושםם ביומן. בהודעה דיבר
28 על ספר חום עם כריכה קשה. בעדות תאר שני יומנים. האחד בו נרשמו שיקים של
29 השוק האפור. השני - שיקים של בנק משכן, אותו תאר כיומן קטן מעור. "... וכל דבר

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 קטן היה נרשם אצלו ביומן, הוא היה מסודר מאוד, ...לימד אותי איך להיות ייקי..."
2 (עמ' 18, ש' 18 - 19). בחקירה הנגדית אמר שיתכן וצבעו אדום, עם גומיה ודפים
3 "תקועים, לא נשלפים". הוא לא זיהה את נ/27 כאותו יומן. בנ/60 אמר שהנאשם
4 "...בן אדם יקה ומסודר, היה לו ספר חום עם כריכה קשה...והוא היה רושם בספר
5 הזה כל שיק ושיק שהיה נותן לי סכום ועבור מי השיק" (עמ' 3, ש' 102 - 104).
6
7 לעומתו העיד הנאשם כי נהג לתעד רק שיקים דחויים. השיקים שנמסרו לבנק משכן
8 היו במזומן ועל כן לא תועדו. כראיה הגיש יומנים אותם איתר רק במהלך המשפט,
9 נ/27, נ/28, נ/72 ונ/73. ביומן - נ/27 הופיע, ביום 28.2.00, רכישת שיק בנקאי ע"ס
10 48,300 ₪, ללא ציון שמו של שאולי. השיק האחרון לכיסוי המשכנתא על הסכום
11 הנ"ל הופקד למחרת - ת/33.
12
13 הנאשם אישר שאת השיק הזה הוציא לבקשת גירבי. הוא לא ידע לומר מדוע
14 בחקירתו במשטרה אמר, בתחילה, שגירבי אף פעם לא ביקש ממנו שיק בנקאי.
15 כשהיה צורך בתשלום חריג היה רושם שיק בנקאי או מבצע העברה בנקאית. בפועל
16 שיק בנקאי הוא חשב שהיה רק אחד (עמ' 289 לפרוט'י). ככל שמדובר בשיק אחד
17 בלבד ובלווים את מרביתם הכיר, אותה עת, קשה להבין הכיצד לא ידע בעבור מי
18 משולם.
19
20 ביום 13.8.99 שולם התשלום הראשון ע"ח המשכנתא בסך 25,000 ₪. ביומן נ/73
21 צויין כי ב - 14.8.99 נרשם שיק לגירבי על הסכום הנ"ל (14.8 יום שבת). כשנשאל על
22 מה השיק השיב לא יודע. כשנשאל כיצד ניתן לדעת שזה לא השיק שניתן ע"ח
23 המשכנתא אמר "את לא יכולה לדעת. את לא יכולה, בהחלט לא" (עמ' 283 ש' 15).
24 אך שוב הדגיש שלא נתן שיקים לשאולי. אמר שגירבי לקח 25 כאלה לפחות 100
25 פעמים. או לנכיונות, שגם עליהם הרוויח יותר מהמקובל, או לצרכים אחרים.
26
27 שהיה לו, באותו זמן, אמון מלא בגירבי. לשאלה מדוע אם כן לא הותיר בידיו שיקים
28 פתוחים על מנת לשלם את התשלומים הפיקטיביים השיב "לא רציתי". "ככה, עם
29 שלושה סמני שאלה" (עמ' 285 ש' 25 - 27).

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1
2 משהוגשו היומנים רק במהלך המשפט קשה לעמוד על האותנטיות שלהם, וזאת
3 מבלי לשלול שאלו אכן היומנים ששרתו אותו באותה התקופה. עם זאת, היומנים
4 נ/72 ונ/73 מסתיימים בספטמבר 99 ולא מתייחסים למלוא התקופה הרלוונטית. על
5 כך השיב שזה מה שמצא. השיקים אמנם לא תועדו בהם אך ניתן ללמוד מהם את
6 שמבקשת התביעה. מצביעים הם על אופיו הפדנטי של הנאשם, על הסדר המאפיין
7 אותו ועל השליטה בכספים היוצאים תחת ידו ומנוהלים על ידו.
8
9 לעניין רשימות הלווים וכמות הלווים בזמן בו שולמה המשכנתא, ג'רבי העיד שהגיע 10.
10 אל הנאשם עם רשימות שמיות. הנאשם היה עובר על כל השמות ומוציא שיקים
11 בהתאם. כן היה ממלא את שם הלווה על ספח השיק. בתקופה בה החלו התשלומים
12 עבור שאולי כמות הלווים, לדבריו, היתה קטנה, בין 7 - 10 לוויים.
13
14 הנאשם לעומתו טען שלא היו רשימות כלל. רק ערב יציאתו מהארץ ראה רשימה
15 פעם ראשונה. כן טען לקיומם של מספר רב יותר של לוויים פיקטיביים בזמן התשלום
16 עבור שאולי. בביהמ"ש הציג רשימה - נ/69. ברם, הוא לא ידע לומר מה מקורה
17 והאם זו הרשימה אותה קיבל ערב הנסיעה לחו"ל. באשר לספחי השיקים אמר
18 בהודעתו "אצלי היו ספחים של כל הצ'קים בבית בהוד השרון. הצלחתי להשיג חלק
19 מהם אך לא את כולם" (ת/2, עמ' 2, ש' 32 - 33). בעדות אמר שבספחים רשם רק
20 תאריך וסכומים וכך גם בעימות.
21
22 בחקירה הנגדית הסתבך באשר לרשימות שראה. אמר שאלו רשימות הלוויים
23 הפיקטיבים, כאשר ברור ששאולי לא היה לוה פיקטיבי ולכן לא אמור היה להופיע
24 בהן. קרי, יכול היה לראות את שמו רק ברשימות של ג'רבי שהתייחסו לתשלומים
25 ששולמו. כן לא ידע לומר האם לקח את הרשימה איתו לחו"ל או שמא רק הוצגה
26 בפניו ונלקחה חזרה ע"י ג'רבי, כפי דבריו בהודעה בפרשת בנק משכן.
27
28 בפועל השיק הראשון שולם ביום 13.8.99. באותו המועד, בהתאם לנ/2, היו 14 לוויים,
29 את מרביתם העיד הנאשם כי הכיר ואף היה אחראי על פתיחת המשכנתא עבורם.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 התשלום השוטף, בסכומים קטנים, שולם מיום 10.11.99 שאז היו כבר 21 לווים.
2 במועד הפקדת השיק האחרון, ביום 21.2.00, היו 45 לווים. נ/2 הינו נספח לכתב
3 האישום בפרשת בנק משכן.
4
5 בשים לב למספר הלווים ומאחר ואך סביר כי ג'רבי יחזיק בידיו רשימה, ממנה לכל
6 הפחות הקריא את השמות והסכומים, אזי הנאשם ידע בעבור מי הוא משלם.
7 וכדבריו "יכול להיות שהיה מציין שמות. אני מניח שהיה מציין שמות ואני הייתי
8 נותן את השיק בהתאם" (עמ' 210, 7 - 25). כנ"ל בהודעתו תאר כיצד ג'רבי היה מגיע
9 מידי יום "... והיה אומר לי למי וכמה היה צריך לשלם באותו יום ואני הייתי נותן לו
10 את הצ'קים..." (ת/1, עמ' 3, ש' 80 - 81; ת/4, עמ' 2, ש' 40 - 42).
11
12 11. נטען, בנוסף, לאי סבירות אמצעי התשלום. שמשחד לא ישלם באמצעות שיקים של
13 חברה שבבעלותו, אלא ינסה לטשטש את עקבות הכסף. ולראיה, ג'רבי העיד שכספי
14 השוחד לכרמי, בפרשת בנק משכן, שולמו במזומן במעטפות.
15
16 קשה לקבל טענה זו מפי מי שנטען שגילגל הלוואות פיקטיביות בהיקף של
17 60,000,000 ₪, באמצעות שיקים של החברות שבבעלותו. מול היקפים אלו תשלום
18 משכנתא בסך של כ - 150,000 ₪ מתגמד. בפרט כאשר תמיד ניתן לטעון, כפי שנטען
19 עתה, שמי ששילם בפועל היה ג'רבי, ללא ידיעתו וללא הסכמתו.
20
21 12. להלן הערכת עדויות בהתייחס לעדים הנוספים.
22
23 יאיר רבינוביץ ויעקב בר נטולי אינטרסים. העידו על מה שזכרו במגבלות הזמן הרב
24 שחלף.
25
26 דוד טיגרמן הותיר רושם עגמומי בכלל ובאשר לאופן התנהלות הועדה בפרט.
27

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1 חקירת עו"ד טוניק וגדי כרמלי התאפיינה בהתנצחויות מיותרות. מטבע הדברים
2 עו"ד טוניק שומר על האינטרסים של הלקוחות שלו וגדי כרמלי, ששמו עלה כמועמד
3 לקבלת חלק מכספי נסיון השוחד, הגן על ענייניו.
4
5 התנצחויות מיותרות היו גם עם שלמן. מתוקף תפקידו כמתווך בעסקאות נדל"ן אך
6 סביר שיהיה פתוח לשמוע הצעות עסקיות.
7
8 אפרים ברכה פעל בדרך מקצועית ועניינית לקידום החקירה.
9
10 אביבה אנגיל העידה מבלי שזכרונה רוען עובר למסירת העדות. בעקבות שאלות .13
11 הסגור פנתה לגירבי ושוחחה עמו, מיוזמתה, מבלי שתודרכה ע"י ב"כ הנאשם
12 שאסור לה לעשות כן.
13
14 דובי כהן כאיש מודיעין המעיט בתשובות והפנה למסמכים המתעדים את שהיה לו
15 למסור, מחשש פן יפגע במערכת בה עבד.
16
17 צבי גלבוש נותר עיקש בדעתו שפיצול הדירות מהווה שינוי פנימי אשר אינו מצריך
18 היתר, חרף הפנייתו לדברי העדים האחרים ולחוק. התחפרותו בעמדתו וחוסר
19 נכונותו לשמוע עמדות אחרות מעוררת סימני שאלה. לא בכדי הסתיימה עדותו
20 בשאלה "כולם אומרים אחרת" והתשובה שנתן "אני אומר אחרת" (עמ' 407
21 ש' 21 - 22).
22
23 שרה גירבי, אשתו של עד המדינה, השיבה לשאלות שנשאלה, למרות שהיה ברור
24 שהמעמד לא נוח לה.
25
26 שמעון אסבן הותיר רושם של בעל מקצוע יסודי, המכיר את מלאכתו. .14
27
28
29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

הפן המשפטי

1
2
3 סעיף 291 לחוק העונשין שכותרתו "מתן שוחד" קובע:

4
5 "נותן שוחד לעובד הציבור כהגדרתו בסעיף 290 (ב) בעד פעולה
6 הקשורה בתפקידו, דינו..."

7
8 יצחק שאולי שימש, אותה עת, כיו"ר הועדה המרחבית לתכנון ובניה שרונים, ועדה
9 המוקמת ופועלת בהתאם לחוק התכנון והבניה, ומכאן שהעומד בראשה הינו עובד
10 ציבור, כהגדרתו בסעיף 34 כד לחוק העונשין.

11
12 סעיף 293 שכותרתו "דרכי שוחד" קובע:

13
14 "אין נפקא מינה בשוחד -

15 (1) אם היה כסף...

16 (2) אם היה בעד עשיה...

17 (3) אם היה בעד פעולה מסויימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך
18 כלל;

19 (4) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי

20 הלוקח או לידי אדם אחר בשביל הלוקח; אם לכתחילה או

21 בדיעבד; ואם הנהנה מן השוחד היה הלוקח או אדם אחר;"

22
23 במקרה דנן, הצינור המרכזי להעברת הכספים - גירבי.

24
25 בעד פעולה הקשורה בתפקידו מלמד על קשר סבתי בין המתת לתפקיד. ובהתאם
26 לקדמי, ככל שהמתת בעל ערך רב יותר ומערכת היחסים רופפת יותר כן ייטה
27 ביהמ"ש לקבוע כי הדרישה באה על סיפוקה.
28

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 באשר לעיתוי, אם לכתחילה או בדיעבד. אין צורך להצמיד את המתת לעסקה
2 מוגדרת וברורה. די לצורך כך בהטיה למשוא פנים, בבחינת "שלח לחמך על פני
3 המים כי ברבות הימים תמצאנו".

4
5 אשר ליסוד הנפשי, יש צורך במודעות לטיב המעשה ולקיום הנסיבות.

6
7 2. סעיף 25 לחוק שכותרתו "נסיון מהו" קובע:

8
9 "אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין
10 בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה".

11
12 הפסיקה קבעה שני מבחנים חלופיים בכדי לקבוע האם המעשה הוא בגדר נסיון
13 לביצוע עבירה. האחד, מבחן הקרבה להשלמת הביצוע. השני, ביצוע התחלתי המגלה
14 בצורה חד משמעית את כוונת העושה.

15
16 בהתאם למבחן הראשון, "מוצע לבחון עד כמה היה המבצע רחוק מהגשמת
17 תוכניתו העבריינית, וככל שהוא קרוב יותר להשלמתה של העבירה - כך גוברת
18 הנטייה לראות במעשיו ככאלה שחדרו למתחם ה'ניסיון'".

19
20 בהתאם לשני, "... ניסיון לבצע עבירה עשוי להתקיים כבר מהרגע שבו גמלה בלבו של
21 המבצע החלטה סופית לבצע עבירה והוא ניגש לביצועה בפועל (ע"פ 9511/01 קובקוב
22 נ' מ"י...). רציפותם של המעשים היא פרמטר חשוב לעניין זה, שכן היא עשויה לרמוז
23 על 'קפיצה איכותית' המבחינה בין מעשי 'הכנה' למעשים של ביצוע (גור אריה,
24 בעמ' 528) (ע"פ 9849/05 מ"י נ' ברואיר).

25
26 הפן הנפשי, כוונה לביצוע העבירה. "עבירת הניסיון מתאפיינת בהיעדר השלמת
27 המעשה הפיזי ובגילוי ברור של היסוד הנפשי של כוונה. עבירת הניסיון מושלמת אם
28 ליסוד הפיזי של תחילת ביצוע נלווה יסוד נפשי כאמור. אשר לטיבו של היסוד
29 הפיזי... לשם ביצוע עבירת ניסיון נדרשת פעולה של אדם המהווה תחילת הוצאת

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1 הכוונה הפלילית לפועל במעשה גלוי לעין ובאמצעים המתאימים להגשמת המטרה.
2 ... השאלה הטעונה הכרעה היא אם ההתנהגות יצאה מגדר הכנה ועברה להתנהגות
3 המעשית לקראת השלמת הביצוע, ולו במידה המינימלית" (ע"פ 9511/01 קובקוב
4 נ' מ"י).
5

סוף דבר

- 6
7
- 8 1. בהתייחס לארוע הראשון, ניתן לקבוע כי עובר לחתימת חוזה עמידר, במרץ 99,
9 וההסכם עם הרוכשים, במאי אותה שנה, יצחק שאולי, יו"ר הועדה המרחבית
10 לתכנון ובניה שרונים, היה לחוץ בתשלום המשכנתא. הוגש נגדו כתב תביעה
11 בפברואר והוטלו על נכסיו עיקולים במרץ.
12
 - 13 2. מהטעם הזה פנה לג'רבי וזה פנה, אליבא לעדותו, לנאשם, בבקשה לסייע. בפועל
14 המשכנתא שולמה בשיקים של החברה של הנאשם, אשר נכתבו בכתב ידו, והופקדו
15 ע"י ג'רבי.
16
 - 17 3. הגנת הנאשם, אל מול המצג המפליל, שהדבר נעשה ללא ידיעתו ובלא הסכמתו. שלא
18 היה לו כל צורך לשחד את שאולי, באותה עת, שכן לאחר החתימה על ההסכם לא
19 נזקק יותר לועדה.
20
 - 21 4. להשלמת התמונה יוזכר שההסדר נחתם במאי ותשלומי המשכנתא החלו באוגוסט
22 אותה שנה.
23
 - 24 5. דא עקא ובדיקת החוק ופרשנותו, כפי עדויות כלל העדים, למעט עד ההגנה גלבוע,
25 מלמדים כי היה צורך בהיתר הועדה.
26
 - 27 יתרה מכך, תנאי מתלה בחוזה המכר, השגת ההיתרים הנדרשים לפיצול הדירות, על
28 מנת לעמוד בחוזה עמידר למקבץ דיור.
29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

6. ובדרך, עובר לתחילת התשלומים שאולי אמנם סייע בפועל, גם עפ"י ידיעת הנאשם, והבטיח לנציגי הקונים להעביר את ההחלטה מהר ככל הניתן. הבטחה זו ניתנה בטרם חתימה על הסכם המכר, כאשר לנאשם בודאי היה אינטרס כי תמומש, כפי ההתחייבות שנטל על עצמו בהסכם.
7. השאלה היחידה שנותרה לברור, האם אכן הסתמך על עצה מקצועית שניתנה לו ע"י גלבוע. התשובה לשאלה זו שלילית. ראשית, מקצועיותו של גלבוע עומדת בספק אל מול העדויות הברורות של העדים האחרים, שלגבי מרביתם זה תחום עיסוקם העיקרי. עדים אשר פרשנותם מתיישבת עם לשון החוק, להבדיל מהפרשנות המאולצת שלו.
8. שנית, מסתבר שהנאשם התייעץ ואף קיבל חו"ד מאדריכל המוערך על ידו, משמעון אסבן. אסבן הבהיר, באופן שאינו משתמע לשתי פנים, שלא ניתן להוסיף יחידות ללא היתר ושינוי תב"ע.
9. גם הוא וגם גלבוע מסרו כי התייעצו עם מהנדס הועדה. גלבוע אמר שתמך בדעתו שמדובר בשינוי פנימי בלבד שאינו דורש היתר ואסבן אמר את ההפך.
10. הסימולטניות בה התרחשו הדברים, הצורך של הנאשם למכור את הנכס, פניית שאולי בבקשה לתשלום המשכנתא, ביקור נציגי הרוכשים בוועדה, היחס החם שקיבלו ותשלום המשכנתא כ - 3 חודשים לאחר החתימה על ההסכם, לצד הצורך בקבלת ההיתרים, מצביעים על אינטרס ברור של הנאשם בתשלום השוחד לשאולי.
11. אמנם לגרבי יכול והיו אינטרסים נוספים. ואולם, הנאשם דאג היטב, בהכירו את טיבו, לשתפו באינטרסים שלו, באמצעות חברת אטמוספירה וההבטחות השונות שנתן לו, על מנת שישרת את מטרותיו.
- יתרה מכך, הכחשת רשימות הלווים הפיקטיביים, כאשר ברור שגרבי לא יכול היה להתנהל בלעדיהם, אף היא מעוררת סמני שאלה.

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

- 1
- 2 12. בהתייחס לארוע השני, הנאשם קיבל לידיו את החוזים הפיקטיביים אשר נועדו
- 3 להבטיח תשלום לא חוקי תמורת השגת האישורים מהועדה.
- 4
- 5 13. מעדות הרוכש בר, ועל סמך הסכומים שנקב, ניתן לקבוע כי התבקש לשלם.
- 6
- 7 14. הנאשם עצמו מסר כי הציגם לסלמן וכי הרוכשים סרבו לשלם.
- 8
- 9 הוא אמנם הגיע נסער וכועס לאסבן, וגם ידע שיש לו "משהו חזק ביד", ידע שמדובר
- 10 בשוחד. ועדיין, חרף האזהרות מפי אסבן, פנה אל המתווך על מנת שיעביר את
- 11 הדרישה אל הרוכשים.
- 12
- 13 15. אין גם ספק שאילו היו מסכימים לשלם את הכסף, במצבו, ולאור דבריו, היה מן
- 14 הסתם חותם על החוזה.
- 15
- 16 16. משהגיעה הדרישה אל הקונים עבר המעשה את תחום ההכנה וחדר לתחום הנסיון
- 17 כאשר המימוש היה תלוי, בשלב זה, רק בנכונות מצדם. אם לא התכוון לממש למה
- 18 העביר את הדרישה מלכתחילה!?!
- 19
- 20 17. יש גם בנכונות זו כדי להשליך על התנהלותו באישום הראשון.
- 21
- 22 18. ערה אני והזהרתי עצמי כי עדות גירבי הינה עדות יחידה לגבי חלק מהשתלשלות
- 23 העניינים וכי מדובר בעד מדינה על כל הבעייתיות הכרוכה בכך בכלל ונוכח מיהותו
- 24 הבעייתי בפרט. ועדיין, לאור התימוכין והחיזוקים שנמצאו לה, חלקם הגדול
- 25 בגרסאות הנאשם, ראיתי לקבלה.
- 26
- 27
- 28
- 29

בית משפט השלום בנתניה

14 פברואר 2012

ת"פ 3576-08 מ.י. פרקליטות מחוז
המרכז ואח' נ' קריגר

1
2 19. סוף דבר, הוכח בפני, מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם עבר את העבירות אשר יוחסו
3 לו בכתב האישום.

4
5 אשר על כן, הנני מרשיעה הנאשם במתן שוחד, בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין,
6 התשל"ז - 1977 ובנסיון למתן שוחד, בניגוד לסעיף הנ"ל בצרוף סעיף 293 (5) וסעיף
7 25 לחוק.

8 <#6#>
9 ניתנה והודעה היום כ"א שבט תשע"ב, 14/02/2012 במעמד הנוכחים.

10

שירה בן שלמה, שופטת

11

12

13

14

15

הוקלד על ידי: רונית שוקר